

Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε!

Εργατική Δημοκρατία

1€ - Απρίλιος 2012 - Τεύχος 64

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ (4Η ΔΙΕΘΝΗΣ)

Καμιά εργατική και λαϊκή ψήφο στα κόμματα του κεφαλαίου

ΨΗΦΟ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ

και αγώνα για εργατική αντεπίθεση με Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο Πάλης

- **Ενάντια στο Μαύρο Μέτωπο της ντόπιας και της ξένης κεφαλαιοκρατίας**
- **Ενάντια στο σαπισμένο καπιταλιστικό σύστημα της κρίσης**
- **Ακύρωση της ληστρικής σύμβασης-μνημονίου**
- **Διαγραφή, μονομερή, ολόκληρου του δημοσίου χρέους**
- **Έξοδο από την ιμπεριαλιστική «Ευρωπαϊκή Ένωση» με κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών**
- **Κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής κάτω από εργατικό έλεγχο**
- **Κεντρικό Σοσιαλιστικό σχεδιασμό όλης της οικονομίας με βάση τις ανάγκες όλων των εργαζομένων**
- **Διεθνιστική εργατική συμμαχία όλης της Ευρώπης για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Σοβιετικές Πολιτείες της Ευρώπης και των Βαλκανίων**

Εργάτες, υπάλληλοι, συνταξιούχοι, άνεργοι, φτωχοί αγρότες, εκμεταλλεζόμενοι

Στις ερχόμενες κρίσιμες βουλευτικές εκλογές, η Κίνηση Εργατικής Δημοκρατίας (ΚΕΔ) λέει κατηγορηματικά ΟΧΙ στην αποχή το λευκό και το άκυρο.

Στην εκλογική αυτή αναμέτρηση των δυνάμεων του εργατικού κινήματος και των δυνάμεων της καπιταλιστικής σαπίλας και αντίδρασης, συμμετέχουμε δραστήρια και δίνουμε δύναμη εκλογική στο μαζικότερο κόμμα της αριστεράς, στο ΚΚΕ, που στην συγκεκριμένη στιγμή κρατάει σωστή ταξική εργατική στάση απέναντι στην κρίση και την χρεοκοπία του καπιταλισμού και των κομμάτων του.

Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη, ούτε και εμπιστοσύνη στην σταλινική ηγεσία του ΚΚΕ. Διαφωνούμε μαζί της σε καθοριστικά ζητήματα στρατηγικής και πολιτικής τακτικής. Και διατυπώνουμε ανοιχτά και καθαρά όλες τις διαφωνίες και την κριτική μας κάθε στιγμή.

Η Εργατική Δημοκρατία
και στο διαδίκτυο
www.ergatikidimokratia.gr

της έκδοσης

Για να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε την έκδοση της Εργατικής Δημοκρατίας, χρειάζεται βοήθεια

Η μικρή αυτή εφημερίδα των μαρξιστικών επαναστατικών ιδεών, στηρίζεται στο υστέρημα μιας μικρής ομάδας επαναστατών, που διεκδικούν το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης όλων των τάσεων του εργατικού κινήματος, έξω από μηχανισμούς.

Δεν έχει, ούτε και θέλει νάχει, κάποιους χρηματοδότες, άρα και εξαρτήσεις.

Υπολογίζει σταθερά στη βοήθεια των πρωτοπόρων αγωνιστών της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Η συνέχιση της έκδοσής της εξαρτάται από την όσο το δυνατό πλατύτερη διάδοσή της και την όποια οικονομική ενίσχυση των αγωνιστών αναγνωστών της.

Περιμένουμε την αγωνιστική βοήθειά σας

Η Συντακτική Επιτροπή

Τα κείμενα αυτού του τεύχους προδημοσιεύτηκαν στο site της Εργατικής Δημοκρατίας, στο Internet.

Εργατική Δημοκρατία

Εφημερίδα της Κίνησης Εργατικής Δημοκρατίας και Ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς.
Συντάσσεται από Επιτροπή.
Υπεύθυνος Έκδοσης: Σταθάτος Χάρης
www.ergatikidimokratia.gr
e-mail: xasta@otenet.gr
και ergatikidimokratia@yahoo.gr
Διεύθυνση εφημερίδας:
Σωκράτους 79-81, 3ος όρ. Αθήνα
Τηλ.: 2109357182 - 2130366490

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν υποχρεωτικά τις απόψεις της Συντακτικής Επιτροπής.
Ο αριθμός των σελίδων εξαρτάται από την έκταση της ύλης.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΝΟΙΧΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ένας μεγάλος αριθμός αγωνιστών του εργατικού κινήματος και της αριστεράς, που απορρίπτουν την πολιτική και την πρακτική της σταλινικής ηγεσίας του ΚΚΕ και δικαιολογημένα δεν την εμπιστεύονται, αποδοκιμάζουν έντονα τη θέση που εμείς πήραμε προτείνοντας να δοθεί ψήφο κριτικής υποστήριξης στο ΚΚΕ, στις ερχόμενες βουλευτικές εκλογές και ταυτόχρονα να αναπτυχθεί ζύμωση για την ανάγκη του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου και για κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών.

Εμείς όμως πιστεύουμε ότι οι αγωνιστές αυτοί κάνουν λάθος, ακολουθούν μια σχεταριστική και αδιέξοδη πολιτική λογική. Η οποία, τους οδηγεί στο να υποστηρίζουν κάποιες από τις πολλές ακροαριστερίστικες σχεταριστικές ομάδες, ή και να ψηφίζουν αρκετοί απ' αυτούς τα κόμματα της λεγόμενης «ανανεωτικής» και της «κυβερνώσας» αριστεράς, κόμματα που ονειρεύονται, μέσα στις συνθήκες της κρίσης, τον εξανθρωπισμό του απάνθρωπου και σαπισμένου καπιταλισμού,

Θεωρούμε ωστόσο ότι θα ήταν πολύ χρήσιμο για όλους μας και για το κίνημα ν' ανοίξουμε ένα σοβαρό δημόσιο διάλογο πάνω σ' αυτό το σημαντικό ζήτημα εκλογικής τακτικής, που σχετίζεται άμεσα με την προοπτική της πάλης μας. Έτσι ώστε να διατυπωθούν ελεύθερα όλα τα επιχειρήματα απ' όλες τις πλευρές και να βγουν τα αναγκαία συμπεράσματα.

Γι' αυτό και καλούμε κάθε αγωνιστή που διαφωνεί μαζί μας, ή έχει έστω κάποιες επιφυλάξεις, να γράψει και να μας στείλει την άποψή του στο e-mail της κίνησής μας (info@ergatikidimokratia.gr). Παίρνοντας βέβαια υπ' όψη του ότι έχουμε πλήρη συνείδηση για το τι ακριβώς σημαίνει σταλινισμός και ποιες ευθύνες έχει η σταλινική ηγεσία (όχι οι οπαδοί της) για την σημερινή κατάσταση του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος, της χώρας και παγκόσμια.

Βρείτε όλα τα παλιά τεύχη της Εργατικής Δημοκρατίας (σε μορφή PDF) μαζί με νέα κείμενα για την πολιτική επικαιρότητας, το εργατικό κίνημα, την ιστορία, την μαρξιστική θεωρία και πολλά άλλα, στο Internet, στην διεύθυνση: www.ergatikidimokratia.gr

Καμιά εργατική και λαϊκή ψήφο στα κόμματα του κεφαλαίου

ΨΗΦΟ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ

και αγώνα για εργατική αντεπίθεση με Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο Πάλης

- Ενάντια στο Μαύρο Μέτωπο της ντόπιας και της ξένης κεφαλαιοκρατίας
- Ενάντια στο σαπισμένο καπιταλιστικό σύστημα της κρίσης
- Ακύρωση της ληστρικής σύμβασης-μνημονίου και όλων των αντεργατικών νόμων
- Διαγραφή, μονομερή, ολόκληρου του δημοσίου χρέους
- Έξοδο από την ιμπεριαλιστική «Ευρωπαϊκή Ένωση» με κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών
- Κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής κάτω από εργατικό έλεγχο
- Κεντρικό Σοσιαλιστικό σχεδιασμό όλης της οικονομίας με βάση τις ανάγκες όλων των εργαζομένων
- Διεθνιστική εργατική συμμαχία όλης της Ευρώπης για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Σοβιετικές Πολιτείες της Ευρώπης και των Βαλκανίων

**Εργάτες, υπάλληλοι, συνταξιούχοι, άνεργοι,
φτωχοί αγρότες, εκμεταλλεζόμενοι**

Στις ερχόμενες κρίσιμες βουλευτικές εκλογές, η Κίνηση Εργατικής Δημοκρατίας (ΚΕΔ) λέει κατηγορηματικά ΟΧΙ στην αποχή το λευκό και το άκυρο.

Στην εκλογική αυτή αναμέτρηση των δυνάμεων του εργατικού κινήματος και των δυνάμεων της καπιταλιστικής σαπίλας και αντίδρασης, συμμετέχουμε δραστήρια και δίνουμε δύναμη εκλογική στο μαζικότερο κόμμα της αριστεράς, στο ΚΚΕ, που στην συγκεκριμένη στιγμή κρατάει σωστή ταξική εργατική στάση απέναντι στην κρίση και την χρεοκοπία του καπιταλισμού και των κομμάτων του.

Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη, ούτε και εμπιστοσύνη στην σταλινική ηγεσία του ΚΚΕ. Διαφωνούμε μαζί της σε καθοριστικά ζητήματα στρατηγικής και πολιτικής τακτικής. Και διατυπώνουμε ανοιχτά και καθαρά όλες τις διαφωνίες και την κριτική μας κάθε στιγμή.

Όμως, σ' αυτή την εκλογική αναμέτρηση προτείνουμε ψήφο κριτικής υποστήριξης στο ΚΚΕ. Επειδή θεωρούμε ότι πρέπει να ενισχυθούν οι δυνάμεις του εργατικού στρατοπέδου, οι πιο μα-

χπτικές δυνάμεις που αντιπαλεύουν την καπιταλιστική βαρβαρότητα και προσβλέπουν στο σοσιαλιστικό και κομμουνιστικό μέλλον, παρ' όλα τα σημαντικά σφάλματά τους.

Κι επειδή, στη συγκεκριμένη φάση μακρόχρονης απουσίας της αναγκαίας επαναστατικής μαρξιστικής ηγεσίας, πιστεύουμε ότι οφείλουμε να βρεθούμε δίπλα – δίπλα με τους αγωνιστές του ΚΚΕ, της ΚΝΕ και του ΠΑΜΕ. Και να παλέψουμε μαζί τους, για το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος, για τον ταξικό επαναστατικό προσανατολισμό του, για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο Πάλης, για την απόκρουση της κεφαλαιοκρατικής επίθεσης και για ένα αληθινό κομμουνιστικό κόμμα μπολσεβίκικο.

Αυτή την ώρα, η διάσπαση των δυνάμεων της αριστεράς και η καλλιέργεια ολέθριων αυταπατών για «προοδευτικές λύσεις» στο πλαίσιο του σαπισμένου καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής ευρωπαϊκής λυκοσυμμαχίας, το μόνο που καταφέρνουν είναι να προκαλούν σύγχυση και απογοήτευση και να θρέφουν την καπιταλιστική απάτη, την αντίδραση και την βαρβαρότητα.

Για την διάσπαση αυτή, του κινήματος της αριστεράς, ευθύνες καθοριστικές έχει αναμφίβολα και η αρτηριοσκληρωτική ηγεσία του ΚΚΕ, με την άρνησή της να παλέψει για Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο και για κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών.

Ωστόσο, το ΚΚΕ και οι αγωνιστές που το ακολουθούν δεν θρέφουν και δεν καλλιεργούν αυταπάτες για «εξανθρωπισμό» του σάπιου καπιταλισμού και για «εκδημοκρατισμό» της ιμπεριαλιστικής λυκοσυμμαχίας της Ευρώπης. Και αυτός είναι ένας πολύ σημαντικός πολιτικός λόγος. Όστε κάθε μαχητής του εργατικού κινήματος και της αριστεράς, να δώσει ψήφο κριτικής υποστήριξης στο ΚΚΕ και να παλέψει για την εκλογική του ενδυνάμωση. Χωρίς βεβαίως να παραλείψει να εκφράζει, ταυτόχρονα και φωναχτά, τις όποιες αντιρρήσεις και διαφωνίες του με την πολιτική και την σεχταριστική τακτική της σταλινικής ηγεσίας του ΚΚΕ.

Στις σημερινές συνθήκες, η ψήφος κριτικής υποστήριξης και η τολμηρή πάλη για την εκλογική ενδυνάμωση του ΚΚΕ από τους ανένταχτους αγωνιστές της αριστεράς που διαθέτουν ανεπτυγμένη κριτική σκέψη, μπορεί να γίνει η αφετηρία για την επαναστατική μαρξιστική αναγέννηση του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος της χώρας μας. Εκλογικά δυναμωμένο το ΚΚΕ είναι δυνατό να αποτελέσει την βάση και το ορμητήριο για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο και την οργανωμένη μαζική εργατική αντεπίθεση ενάντια στο σάπιο καπιταλιστικό σύστημα.

10 Απρίλη 2012

Η Οργανωτική Επιτροπή της
Κίνησης «Εργατική Δημοκρατία»
www.ergatikidimokratia.gr

Μαύρο στους θεατρίνους υπηρέτες του κεφαλαίου ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ

Παλιά τους τέχνη κόσκινα. Αδιάντροποι και θρασύτατοι, οι θεατρίνοι ηγέτες των αστικών κομμάτων, οι πολιτικοί υπηρέτες του ελληνικού και ξένου κεφαλαίου, οι πράσινοι, οι γαλάζιοι και οι μαύροι ταχυδακτυλουργοί χρεοκόποι, όπως έκαναν πάντοτε, επιχειρούν ξανά να στήσουν νέο σκηνικό εκλογικής εξαπάτησης του λαού. Να ξαναπάρουν με απάτη την ψήφο του ληστευόμενου λαού, να τον αναγκάσουν να σκύψει το κεφάλι, για να συνεχίσουν να φορτώνουν στις πλάτες του, την κρίση και την χρεοκοπία του σαπισμένου κεφαλαιοκρατικού συστήματος της μισθοδουλείας, της ανεργίας, της πείνας και της βαρβαρότητας!

Ας θυμηθούμε τις προεκλογικές εξαγγελίες, τις υποσχέσεις, τα πολύχρωμα και πομπώδη προγράμματα και τις διαβεβαιώσεις, όλων αυτών των παλιάτσων της λεγόμενης "κεντροαριστεράς" παράταξης (ΠΑΣΟΚ) της δήθεν «κεντροδεξιάς» (Ν.Δ) της «λαϊκής» δεξιάς της «φιλελεύθερης» δεξιάς και της φασίζουσας «πατριωτικής ορθόδοξης» δεξιάς (ΛΑΟΣ) στις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις και ιδιαίτερα του 2004 και 2009. Από τις οποίες προέκυψαν οι «αυτοδύναμες» κυβερνήσεις της Καραμανλικής ΝΔ και του Παπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ.

Με τις γνωστές φατριαστικές και θεατρνίστικες αντιπαραθέσεις τους, όλοι αυτοί οι στυλοβάτες της κεφαλαιοκρατικής εξουσίας (εξονόματος του «ελληνικού έθνους» και της «πατρίδας» πάντα) διακήρυτταν και ορκίζονταν ότι πάσχιζαν «για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού». Για μια Ελλάδα «ισχυρή» «περήφανη» «δημοκρατική» και «ισότιμη», που να εμπνέει σεβασμό στους «εταίρους» της και στους γείτονές της! Για την Ελλάδα της «προόδου» της «ευημερίας» και της «ελευθερίας». Κι' όλα αυτά βέβαια μέσα στο πλαίσιο της «δήθεν» ενωμένης και δήθεν «δημοκρατικής» Ευρώπης. Μιας Ευρώπης της «ανάπτυξης» των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων» της «κοινωνικής δικαιοσύνης» και της «αλληλεγγύης»

Γι' αυτά τα ιδανικά και τα «οράματα» έλεγαν πως ήταν όλοι τους αποφασισμένοι να συνεχίσουν να αγωνίζονται ανυποχώρητα, σύμφωνα με τις αρχές του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού τους

Και για να κάνουν πράξη τα «οράματά» τους αυτά (όπως έλεγαν) για να αποδείξουν την θέληση και την απόφαση τους να ανοίξουν «νέους ορίζοντες για την χώρα και τον περήφανο λαό της», υπόσχονταν:

- «την αμείλικτη πάταξη της διαφθοράς, της διαπλοκής και της αισχροκέρδειας»!
 - «την δίκαιη κατανομή του «κοινωνικού πλούτου»!
 - «την πράσινη αυτοδύναμη ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας»!
 - «την σύγκληση των χαμηλών ελληνικών μεροκάματων και μισθών, με τα ανώτερα Ευρωπαϊκά μεροκάματα και μισθούς»!
 - «την εξασφάλιση βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, με συντάξεις που θα καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες της ζωής»!
- Και ακόμα μιλούσαν για:
- «δίκαιο κράτος στην υπηρεσία της κοινωνίας»!
 - «καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας»!
 - «μέτρα ριζικής αντιμετώπισης της ανεργίας»!

Όλα αυτά και άλλα πολλά, το ίδιο πηχρά, ψεύτικα και ψηφοθηρικά, διαλαλούσαν στις προεκλογικές εξορμήσεις τους (υπόσχονταν, έταζαν και δεσμεύονταν με τα φυλλάδιά τους) όλοι οι ηγέτες των κομμάτων του κεφαλαίου (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ κλπ). Με κορωνίδα το περιλάλητο «λεφτά υπάρχουν». Έκείνο το απατεωνίστικο δημαγωγικό σύνθημα του ψευτοσοσιαλιστή προέδρου του ΠΑΣΟΚ! Ένα σύνθημα που αποκάλυψε, στη συνέχεια όλη την ψευτιά και την ξετσιπωσιά των πολιτικών εκπροσώπων της εκμεταλλεύτριας άρχουσας τάξης. Ένα σύνθημα που άφηνε πονηρά να εννοηθεί ότι το ΠΑΣΟΚ σκόπευε, τάχα, αναλαμβάνοντας

την κυβέρνηση, να βάλει χέρι στα συσσωρευμένα δισεκατομμύρια της κεφαλαιοκρατικής ολιγαρχίας, που φυλάγονται στις ελβετικές και άλλες τράπεζες! Δισεκατομμύρια, που είναι κλεμμένος ιδρώτας των εργατών και του λαού αυτής εδώ της χώρας, κάτω από τις κυβερνήσεις της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ.

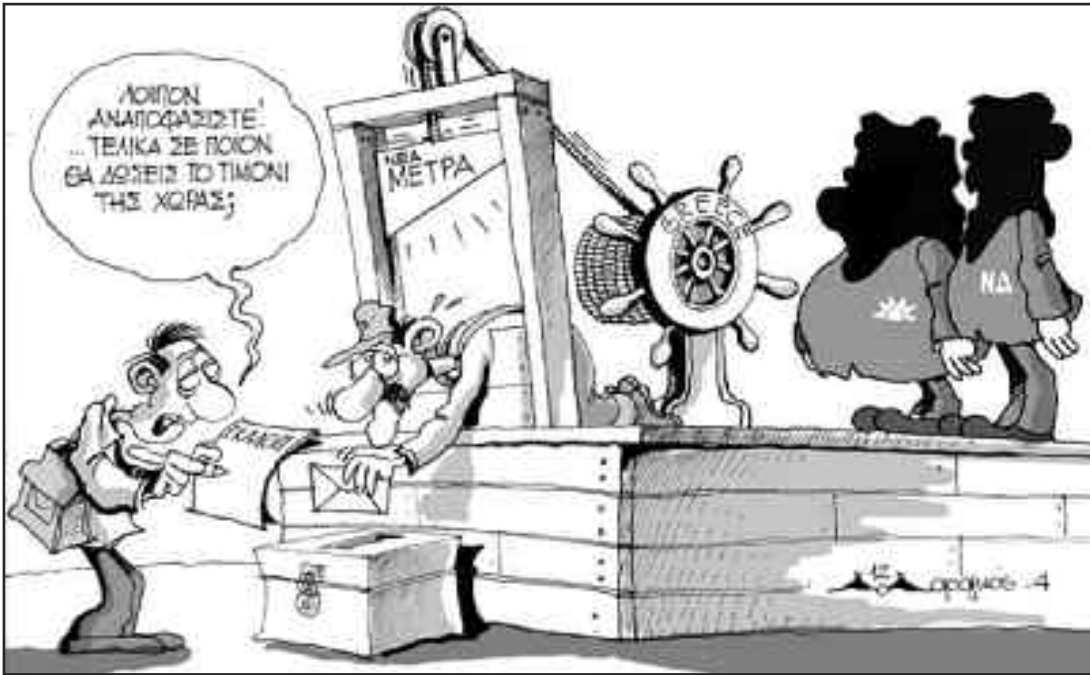
Από εκλογή σε εκλογή «ανανέωναν» τις λαοπλάνες υποσχέσεις τους. Και την επομένη των εκλογών έκαναν ακριβώς τ' αντίθετα. Ανακαλύπτοντας κάθε φορά κάποιους απρόβλεπτους κινδύνους και δυσκολίες, ρίχνοντας ο ένας στον άλλο τις ευθύνες για την αντικοινωνική και χρεοκοπημένη πολιτική της λιτότητας για τους πολλούς, (τους εκμεταλλεζόμενους) και της ευημερίας, για τους ελάχιστους (τους εκμεταλλευτές κηφήνες) που μόνιμα εφαρμόζαν στην πράξη.

Όσοι ξέσπασε η νέα μεγάλη μπόρα της αχαλίνωτης οικονομικής κρίσης του παρακμασμένου καπιταλισμού. Κρίσης που χτύπησε με ιδιαίτερη σφοδρότητα τον αργοπορημένο ελληνικό ιμπεριαλισμό. Και αποκάλυψε όλη την απάτη και την ψευτιά των προεκλογικών υποσχέσεων και των δήθεν αναπτυξιακών προγραμμάτων, όλων χωρίς εξαίρεση των αστικών κομμάτων, αλλά και των «αριστερών» καιροσκοπικών συμπληρωμάτων τους. Ενώ, ταυτόχρονα, η νέα αυτή θύελλα της οικονομικής κρίσης, που σαρώνει την υφήλιο, επιβεβαίωσε με τον πιο συγκλονιστικό τρόπο, τις επιστημονικές αλήθειες του επαναστατικού μαρξισμού, για το σάπισμα του καπιταλισμού, την αδυναμία του να λύσει τα συσσωρευμένα κοινωνικά προβλήματα και την ανάγκη της εργατικής σοσιαλιστικής ανατροπής του!

Αντιμέτωποι με αυτή την πραγματικότητα, όλοι οι υπηρέτες και διαχειριστές της διεφθαρμένης καπιταλιστικής εξουσίας, (με πρωταγω-

στη σελ. 5...

... από τη σελ. 4

νιστές τους ψευτοσοσιαλιστές και "κεντροαριστερούς" ηγέτες του ΠΑΣΟΚ) επιστράτευσαν όλη την δολιότητα την ψευτιά και την τρομοκρατία της κεφαλαιοκρατικής ολιγαρχίας για να σκεπάσουν τις βαθύτερες αληθινές αιτίες της καπιταλιστικής κρίσης και χρεοκοπίας.

Εγκατέλειψαν («με πόνο ψυχής») τα προεκλογικά παραμύθια της «πράσινης ανάπτυξης» και της «δίκαιης κατανομής του κοινωνικού πλούτου», υιοθέτησαν ανοικτά τα αντικοινωνικά «νεοφιλελεύθερα» δόγματα της πολυεθνικής ιμπεριαλιστικής ολιγαρχίας και μαζί με τους πειρατές του Δ.Ν.Τ και της Ευρωπαϊκής λυκοσυμμαχίας, ποδοπατώντας κάθε έννοια δικαιοσύνης, δημοκρατίας και εθνικής ανεξαρτησίας, ανεμίζοντας τα σκιάχτρα της εθνικής χρεοκοπίας και καταστροφής, πανικόβλητοι βάλθηκαν να σώσουν το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα από την πλήρη κατάρρευση. Εξαπολύοντας την πιο λυσσασμένη επίθεση κατεδάφισης των κατακτήσεων και των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και όλου του εκμεταλλευόμενου λαού.

Μα καθώς η απεγνωσμένη αυτή αντιδραστική επιχείρηση σωτηρίας και ανασύλωσης του ετοιμόρροπου καπιταλισμού, συναντούσε την αναπτυσσόμενη αντίσταση των εργατολαϊκών μαζών και όλων των δυνάμεων της κοινωνικής προόδου, χρειάστηκε να συμμαχιστούν πλέον όλες οι πολιτικές αποχρώσεις της ιμπεριαλιστικής (ντόπιας και ξένης) κεφαλαιοκρατικής αντίδρασης. Κι έτσι, από «αδιάλλακτοι» προεκλογικοί αντίπαλοι, οι παλιάτσοι ηγέτες του ΠΑΣΟΚ της Ν.Δ και του κρυπτοφασιστικού ΛΑΟΣ, (στο όνομα και πάλι της στραγγαλισμένης δημοκρατίας και του ξεπουλημένου έθνους), ενώθηκαν σε ιερή συμμαχία και σχημάτισαν την κυβέρνηση του Μαύρου Μετώπου, κάτω από την ηγεσία ενός έμπιστου εκπροσώπου του διεθνούς τραπεζικού ληστρικού κεφαλαίου.

Δύο περίπου χρόνια μετά τις προεκλογικές υποσχέσεις του 2009, οι χρεοκοπημένοι ηγέτες όλων των αστικών κομμάτων βρέθηκαν

σύμφωνοι και ενωμένοι στη συγκρότηση και στήριξη μιας αποκάλυπτα αντεργατικής και αντιλαϊκής κυβέρνησης, στην υπηρεσία της παγκόσμιας τραπεζικής τοκογλυφίας και ολοκληρής ιμπεριαλιστικής ολιγαρχίας.

Μιας κυβέρνησης που μπόρεσε να σχηματισθεί και να διατηρηθεί μόνο χάρη στον καιροσκοπισμό, την πολιτική δειλία και τον μυωπικό σεχταρισμό, της ηγεσίας των κομμάτων και σχηματισμών της πολύχρωμης και κομματιασμένης αριστεράς, που αντιπροσωπεύει το παρελθόν της ιδεολογικό-πολιτικής χρεοκοπίας και ήττας της!

Και μόνο χάρη σ' αυτή την ανίκανη, πτοπαθή, ηγεσία του κινήματος, η συγκυβέρνηση του μαύρου κεφαλαιοκρατικού μετώπου, κατόρθωσε να εμφανίσει την αντιδραστική ληστρική σύμβαση που συνομολόγησε και υπέγραψε, ως μια εθνοσωτήρια επιλογή! Μια σύμβαση ντροπής που φορτώνει στις πλάτες των εργατών και όλων των εκμεταλλευόμενων, την κρίση του παρακμασμένου καπιταλισμού, για δεκαετίες και καταργεί ζωτικές κατακτήσεις της εργατικής τάξης!

Και τώρα, μετά από το αίσχος της ληστρικής αυτής σύμβασης, που βουλιάζει την οικονομία της χώρας ακόμα πιο βαθύτερα στην ύφεση και την κρίση και θεριεύει την ανεργία, οι ξεδιάντροποι θεατρίνοι της κοινοβουλευτικής απάτης, στήνουν νέο σκηνικό εξαπάτησης και ψηφοθηρικής δημαγωγίας!

Από συνεταίροι στη στελέχωση και την στήριξη της ολιγαρχικής κυβέρνησης του Μαύρου Μετώπου, έγιναν ξανά εκλογικοί αδιάλλακτοι αντίπαλοι! Απαράλλαχτα όπως και το 2004 και το 2009. Κάνουν ότι μπορούν να κρύψουν τις πραγματικές αιτίες της κρίσης. Να μην γίνει φανερό στο λαό ότι η δική τους χρεοκοπία και η σαπίλα έχει την πηγή της στη σήψη και την χρεοκοπία του καπιταλιστικού εκμεταλλευτικού συστήματος, στην ατομική ιδιοκτησία των κοινωνικών μέσων παραγωγής, στη μισθοδουλεία και την συγκέντρωση του

κοινωνικού πλούτου στα χέρια ελαχίστων κοινωνικών παράσιτων.

Μια νέα βιομηχανία ψευτιάς και παραπλάνησης έβαλαν μπροστά. «Κεντροαριστεροί» «κεντροδεξιοί» ψευτοσοσιαλιστές, ακροδεξιοί, «φιλελεύθεροι», όλος ο εσμός των υπηρετών του σάπιου καπιταλισμού, ενώ συνεχίζουν να ακολουθούν την ίδια χρεοκοπημένη αντικοινωνική πολιτική τους, ζητάνε υποκριτικότητα συγνώμη για τα "λάθη" τους (χωρίς όμως να τα κατονομάζουν), κάνουν αόριστα λόγο για κάποιες αδικίες που θα επανορθώσουν, αλλά χωρίς να καταγγείλουν την κατάπτυστη σύμβαση, υπόσχονται να μας πούνε αυτή τη φορά, όλη την αλήθεια, για τους κινδύνους που μας απειλούν αν δεν ακολουθήσουμε τον δρόμο που ο καθένας απ' αυτούς τους χρεοκόπους μας προτείνει, τον δρόμο της υποταγής στην εξουσία της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, της ανεργίας της περικοπής των μισθών, των μεροκάματων και των συντάξεων, το δρόμο της πείνας και της εξαθλίωσης! Τολμάνε ωστόσο να ευαγγελίζονται προοπτική ανάπτυξης και προόδου, όταν η καπιταλιστική κρίση κλυδωνίζει χώρες σαν την Ιταλία, την Ισπανία, κλπ και απειλεί με διάλυση το ιμπεριαλιστικό οικοδόμημα της «Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Παρ' όλη όμως την ψευτιά και την υποκρισία που εκπέμπουν κάθε στιγμή και με όλα τα μέσα, οι πολιτικοί υπηρέτες της ιμπεριαλιστικής λυκοσυμμαχίας, είναι φανερά πανικοβλημένοι. Κι' αυτό επειδή πολύ καλά ξέρουν ότι η εργατική τάξη κι ο εργαζόμενος λαός έχουν όλη την δύναμη να διαλύσουν το νέο αυτό σκηνικό της εκλογικής εξαπάτησης.

Κάθε εργάτης και κάθε εκμεταλλευόμενος, έχει την δύναμη να γυρίσει αποφασιστικά την πλάτη του και να εκμηδενίσει τα κόμματα του σαπισμένου καπιταλισμού, τους μηχανισμούς της καπιταλιστικής ψευτιάς, της εκμετάλλευσης και της κρίσης.

Ούτε μια εργατική ψήφο στα κόμματα του κεφαλαίου. Όλοι οι εκμεταλλευόμενοι ενωμένοι σε Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο πάλης, να γκρεμίσουμε το Μαύρο Μέτωπο της ντόπιας και της ξένης ολιγαρχίας.

Και να ανοίξουμε τον δρόμο για κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών.

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗ Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

Οδοτός πρωθυπουργός του τρικομματικού μαύρου μετώπου και διακεκριμένο στέλεχος του διεθνούς τραπεζικού συστήματος, ο Λουκάς Παπαδήμος, βρέθηκε τελικά στην ανάγκη να ανακοινώσει την διενέργεια πρόωγων βουλευτικών εκλογών στις 6 του ερχόμενου Μάη. Ο φόβος της υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης υποχρέωσε τους συνταίρους του κυβερνητικού συνασπισμού να πάρουν την δυσάρεστη αυτή απόφαση, δίνοντας τέλος στις αναβολές και τις ταλαντεύσεις!

Ωστόσο, οι μεγάλοι αφέντες του ευρωπαϊκού και του ψοφοδεούς ελληνικού ιμπεριαλισμού, εξακολουθούν ν' αμφιβάλλουν για την ορθότητα αυτής της πολιτικής απόφασης των συνταίρων του κυβερνητικού συνασπισμού «ειδικής αποστολής». Παρακολουθούν μέρα με τη μέρα τις σφυγμομετρήσεις και ανησυχούν έντονα μήπως τα αποτελέσματα αυτών των πρόωγων εκλογών δε θάναι αυτά που αυτοί και οι πολιτικοί υπηρέτες τους, θέλουν. Φοβούνται ότι αυτή τη φορά ο «κυρίαρχος λαός» μπορεί να ξεφύγει από τον έλεγχό τους και να πάρει άλλον «στραβό» δρόμο. Αγωνιούν ότι το ετοιμόρροπο πολιτικό τους σύστημα δεν θα καταφέρει ίσως, να φοβίσει επαρκώς και να παραπλανήσει τις ευκολόπιστες και «πάντα προδομένες» μάζες του εκμεταλλευόμενου λαού!

Είναι γι' αυτό που ο διορισμένος πρωθυπουργός τους, ο έμπειρος και έμπιστος τραπεζίτης, με το προεκλογικό διάγγελμά του έκανε άλλη μια φιλότιμη προσπάθεια να μας συνεντίσει, δηλαδή να μας λογικέψει και να μην μας αφήσει να λοξοδρομήσουμε, ως απολωλότα πρόβατα! Μια και αυτός, ο πολύπειρος υπηρέτης της ιμπεριαλιστικής ολιγαρχίας, γνωρίζει, προφανώς, καλύτερα απ' όλους εμάς, τους αμαθείς, ποιο είναι το συμφέρον μας και ο σωστός «δημοκρατικός» δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε!

Αφού λοιπόν αράδιασε τις γνωστές «πατρικές» παραινέσεις, (που τις έχουμε ακούσει αμέτρητες φορές κι από τον προκάτοχό του κι όλα τα πολιτικά φερέφωνα της παγκόσμιας κεφαλαιοκρατίας) ο γλυκομίλιτος τραπεζίτης και εντεταλμένος εθνοσωτήρας μας, είχε την θεία πρόνοια να μας επισημάνει, εν κατακλείδι, και τούτα τα σοφά, τα ακριβολογημένα: «Είμαι σίγουρος ότι ως κοινωνία θα επενδύσουμε στη δημιουργία και όχι στην αποδόμηση. Αυτό σημαίνει να επιλέξουμε τον δρόμο που διασφαλίζει τη θέση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Ευρώ».

Παστρικές κουβέντες και τίμιες. Μπορούμε ελεύθερα και ανεπηρέαστα να ψηφίσουμε ό,τι θέλουμε. Αλλά πρέπει να διασφαλίσουμε ότι δεν θα βγούμε από τον ίδιο δρόμο που χάραξαν και χαράζουν σταθερά τα κόμματα και τα κέντρα της ιμπεριαλιστικής ευρωπαϊκής λυκοσυμμαχίας και του Δ.Ν.Τ. Και πρώτ' απ' όλα τα κόμματα του Παπανδρέου, του Βενιζέλου

και του Σαμαρά, που αποδέχτηκαν τα μνημόνια και την ληστρική δανειακή σύμβαση.

Κι ύστερα απ' αυτή την πιο σπουδαία παραίτηση, ο δημοκράτης τραπεζίτης Λ. Παπαδήμος, πρόσθεσε:

«Από τις επιλογές που θα κάνουμε δεν θα κριθεί μόνο ποια κυβέρνηση θα σχηματιστεί την επόμενη των εκλογών. Θα κριθεί η πορεία της Ελλάδας τις επόμενες δεκαετίες. Οι αποφάσεις μας δεν πρέπει να είναι στραμμένες στο χτες, αλλά στο αύριο. Στην οικοδόμηση ενός καλύτερου μέλλοντος για όλους.»

Τις βαθυστόχαστες αυτές κουβέντες του διορισμένου πρωθυπουργού της χώρας πρέπει να τις προσέξουμε ιδιαίτερα και να προσπαθήσουμε να τις καταλάβουμε σε όλο το τραπεζικό και ευρύτερα κεφαλαιοκρατικό «δημοκρατικό» βάθος που έχουν!

Γι' αυτό και οφείλουμε να σταθούμε σ' αυτές τις φωτεινές παραινέσεις και να τις αναλύσουμε αράδα προς αράδα, πριν πάμε να ψηφίσουμε!

Και πρώτ' απ' όλα πρέπει να παραδεχτούμε ότι ο έμπειρος αυτός τραπεζίτης, μας είπε μια βασική αλήθεια: «από τις επιλογές που θα κάνουμε θα κριθεί η πορεία της Ελλάδας τις επόμενες δεκαετίες». Χωρίς αμφιβολία έχει δίκιο! Οι εκλογές της 6 Μάη είναι εκλογές κρίσιμης, καθοριστικής σημασίας. Και ασφαλώς γι' αυτό δικαιολογημένα όλα τα κέντρα της ιμπεριαλιστικής ολιγαρχίας, το μαύρο μέτωπο και ο Λ. Παπαδήμος, ανησυχούν προβληματίζονται και προετοιμάζονται για όλα τα πιθανά ενδεχόμενα!!

Στις Βρυξέλες, στο Βερολίνο, στο Παρίσι, στην Ουάσιγκτον και στην Αθήνα, οι εκπρόσωποι του πολυεθνικού ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου, όλοι αυτοί οι υπηρέτες του παρακμασμένου καπιταλισμού, ξέρουν καλά ότι οι εκλογές αυτές μπορεί να στραφούν εναντίον τους, να γίνουν η αφετηρία ανατροπής των αντιδραστικών αποφάσεων και σχεδίων τους και ν' ανοίξουν τον δρόμο για την λυτρωτική ταξική πάλη που θα καταλήξει στην αποτίναξη των δεσμών της κεφαλαιοκρατικής μισθοδουλείας. Άρα πρέπει να σκεφτούμε πολύ σοβαρά τι θα ψηφίσουμε όλοι εμείς που πληρώνουμε τις αποφάσεις της κυβέρνησης του μαύρου μετώπου!

Με όλα όσα μας είπε ο δοτός πρωθυπουργός, έδειξε καθαρά ποιοι είναι οι φόβοι τους! Οι φόβοι των ντόπιων και των ξένων ξεζουμιστών του λαού και της χώρας μας. Τρέμουν μήπως αυτή τη φορά δεν καταφέρουν να παγι-

δέψουν, με τα ψεύτικα διλήμματα και να κοροϊδέψουν, με απατηλές υποσχέσεις, την πλειοψηφία των εξαγριωμένων προλεταριακών μαζών της πόλης και της υπαίθρου.

Καταλαβαίνουν ασφαλώς ότι τα επιχειρήματα και οι προτάσεις τους δεν πείθουν πια τον λαό όπως άλλοτε! Γι' αυτό και στηρίζουν τις ελπίδες τους στην ανοικτή και την συγκαλυμμένη κινδυνολογία και στην καταστροφολογία. Εναγώνια προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν έχουμε άλλη καλύτερη επιλογή από την επιλογή του σαπισμένου καπιταλισμού, την επιλογή της τρόικας των ιμπεριαλιστών τοκογλύφων!

Να «επενδύσουμε στην δημιουργία και όχι στην αποδόμηση» μας συμβούλεψε ο σοφός πρωθυπουργός του μαύρου μετώπου! Πράγμα που σημαίνει τι ακριβώς; Ποια είναι η «δημιουργία» στην οποία πρέπει να «επενδύσουμε»;

Κατά την γνώμη του τραπεζίτη Λ. Παπαδήμου, «επένδυση στη δημιουργία» «σημαίνει να επιλέξουμε τον δρόμο που διασφαλίζει τη θέση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Ευρώ». Με άλλα λόγια, ο δρόμος της σωτηρίας μας, ο δρόμος της «δημιουργίας», είναι η παραμονή μας στη λυκοσυμμαχία της τοκογλυφίας και η συγκατάθεσή μας στα εξοντωτικά μνημόνια και στην ληστρική δανειακή σύμβαση! Όπως ακριβώς μας προτείνουν και οι εθνοσωτήρες ηγέτες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ!

Αντίθετα, αν κάνουμε το λάθος να επιλέξουμε το δρόμο της «αποδόμησης», τον δρόμο της εξόδου μας από την ιμπεριαλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση, αν ψηφίσουμε υπέρ της διαγραφής του δημόσιου χρέους και της ακύρωσης των μνημονίων και της ληστρικής δανειακής σύμβασης, που υπέγραψε η κυβέρνηση του μαύρου μετώπου, μας περιμένει καταστροφή!

Τι όμως μας έδειξε και τι μας δείχνει, καθημερινά, η εφαρμογή της πολιτικής «δημιουργικής» καταλήστευσης των εργατών και των λαών ολόκληρης της Ευρώπης; Τι φανερώνει η εξάπλωση και το βάθεμα της κρίσης στην Ιταλία, την Ισπα-

στη σελ. 7...

... από τη σελ. 6

νία, την Γαλλία και στο σύνολο του πλανήτη; Τι μπορούμε να περιμένουμε από μια ιμπεριαλιστική Ένωση, που βουλιάζει συνεχώς στην κρίση και αγωνίζεται να επιβιώσει ρουφώντας το αίμα των λαών; Για ποιο καλύτερο μέλλον μας μιλάνε, κάτω από ένα κοινωνικό σύστημα (το αποσυντιθέμενο σύστημα του καπιταλισμού) που δεν έχει πλέον αν δώσει τίποτε άλλο από κρίση, ανεργία, πείνα, δυστυχία και βαρβαρότητα;

Η καταστροφική αυτή δράση και η θανάσιμη αγωνία του σαπισμένου καπιταλισμού, στα μάτια του τραπεζίτη Λ. Παπαδήμου φαντάζει ως «δημιουργία»! Που θα φέρει ανάπτυξη και ένα καλύτερο μέλλον για όλους!

Στην πραγματικότητα, όμως, την δημιουργία, την ανάπτυξη και το καλύτερο μέλλον για ολόκληρη την κοινωνία, θα το φέρει η αποδόμιση, δηλαδή το γκρέμισμα του καπιταλισμού και η οικοδόμηση του σοσιαλισμού. Ναι, η αποδόμιση είναι η δημιουργία που πρέπει να επιλέξουμε.

Η ιμπεριαλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση και η ευρωζώνη, αυτή η λυκοσυμμαχία, αντιπροσωπεύει το χθες της παρακμής και της κρίσης του καπιταλισμού. Κι όχι το δημιουργικό μέλλον.

Στις εκλογές της 6 Μάη, η σκέψη και τα μάτια μας πρέπει να είναι στραμμένα στο αύριο, στο δημιουργικό σοσιαλιστικό μέλλον.

Καμιά εργατική και λαϊκή ψήφο στα κόμματα του κεφαλαίου και στα «αριστερά» υποστυλώματα του σάπιου καπιταλισμού.

Ψήφο κριτικής υποστήριξης στο ΚΚΕ. Και ασταμάτητο αγώνα για κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών, για την σοσιαλιστική Ευρώπη των Εργατικών Συμβουλίων, για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης και των Βαλκανίων.

Την επόμενη αυτών των εκλογών η κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου, η κυβέρνηση του μαύρου μετώπου και η τρόικα, πρέπει οριστικά να αποδομηθούν και να λογοδοτήσουν για όλα τα αντεργατικά και αντικοινωνικά εγκλήματα που διέπραξαν, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα μιας χούφτας εκμεταλλευτών!

Από τις κάλπες πρέπει να βγει ξεκάθαρη και μυριόστομη η εργατο - λαϊκή εντολή:

Έξω από τη χώρα η συμμορία της τρόικα
Ακύρωση άμεση της ληστρικής δανειακής σύμβασης.

Μονομερή διαγραφή ολόκληρου του χρέους.

Αποχώρηση από την ιμπεριαλιστική λυκοσυμμαχία της ψευδεπίγραφης Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εγκαθίδρυση εργατο - αγροτικής κυβέρνησης και αγώνα για την σοσιαλιστική Ελλάδα μέσα σε μια ενιαία εργατική σοσιαλιστική Ευρώπη.

Αυτή είναι η μόνη εκλογική επιλογή που θα ανοίξει την προοπτική για ένα αληθινά καλύτερο, δημιουργικό και φωτεινό κοινωνικό μέλλον, δίχως τοκογλύφους, εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους.

Δ. Γιώτης

ΠΡΟΚΑΤ η «εκλογή» Βενιζέλου

Δεν ήταν μόνο ο Στέφανος Τζουμάκας, αλλά κι άλλα πολλά παλιά μέλη και στελέχη του ΠΑΣΟΚ που γνωρίζουν από πρώτο χέρι πόσο «δημοκρατικές» και «διάφανες» μέθοδοι χρησιμοποιήθηκαν, για να εξασφαλιστεί το «αξιοπρεπές αποτέλεσμα» στην δήθεν εκλογή του αντικαταστάτη του Γ. Παπανδρέου στην αρχηγία του χρεοκοπημένου ψευτοσοσιαλιστικού ΠΑΣΟΚ.

Όμως, δεν ήταν καθόλου αναγκαίες οι αποκαλυπτικές καταγγελίες του Τζουμάκα ή οποιουδήποτε άλλου παραμερισμένου, για να μάθουμε ότι η προεδρική «εκλογή» του Βενιζέλου και το «αξιοπρεπές εκλογικό αποτέλεσμα» τις 18 του Μάρτη ήταν ΠΡΟΚΑΤ, βιαστικό έργο ορισμένου μηχανισμού που στήθηκε από τους ανθρώπους της εγχώριας και της ευρωπαϊκής ιμπεριαλιστικής ολιγαρχίας, όταν διαπιστώθηκε ότι το άλογο της παπανδρεϊκής φατριάς δεν ανταποκρίνονταν με την αναγκαία επάρκεια στις αντιδραστικές επιδιώξεις τους.

Και μόνο το γεγονός ότι προφασίστηκαν καταστατικό κώλυμα για να αποκλείσουν άλλες υποψηφιότητες, την ίδια στιγμή που ο εκλεκτός της ολιγαρχίας διαλαλούσε ότι σκόπευε να αναδειχθεί πρόεδρος του «νέου ΠΑΣΟΚ», ομολογούσαν φανερά και θρασύτητα ότι οι «αλλαγές» και η «εκλογή» είχαν γίνει ήδη στα παρασκήνια πολύ πριν σπηθούν οι κάλπες και το όλο θεατρικό σκηνικό της ενθρόνισης!

Μονάχα αφελείς, λοιπόν, ή αθεράπευτοι καιροσκόποι βολεψάκηδες, είναι δυνατό να παίρνουν στα σοβαρά και να αναμασάνε, μαζί με τα ΜΜΕ, τα παραμύθια του μηχανισμού της ολιγαρχικής απάτης, που τόσο πιστά υπηρετεί ο «νέος» αρχηγός του «νέου» ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα απ' όταν προβιβάστηκε σε αντιπρόεδρο και υπουργό οικονομικών.

Το νέο βιβλίο του σ. Β. Σακκάτου “ΟΙ ΠΑΠΑΤΖΗΔΕΣ”

Από το Δελτίο Τύπου της έκδοσης

...Από τις «ελέω Θεού» φεουδαρχικές κληρονομικές μοναρχίες ήλθαμε στις «ελέω λαού» αστικές κληρονομικές «δημοκρατικές» δυναστείες.

Στη χώρα μας βασιλεύουν οι Παπατζήδες και οι Καραμανλίδες, με μπαλαντέρ το Μητσοτακείο. Για τη δυναστεία των πρώτων, τούτο το βιβλίο περιέχει πολλά διαφωτιστικά στοιχεία και σημαντικά ντοκουμέντα και έγγραφα για το βίο και την πολιτεία τους.

Μετά το «γέρο της δημοκρατίας», γνωστόν από το ρόλο του στο 2^ο παγκόσμιο πόλεμο στην υπηρεσία των Άγγλων στη Μέση Ανατολή και στην Ελλάδα το Δεκέμβριο του 1944, στον εμφύλιο και μετά, συνεχιστής ο γιος του, ο «χαρισματικός γιέτης», Ανδρέας, που διαρκώς μιλούσε «αριστερά» πράττοντας δεξιά, πάντα στην υπηρεσία των μεγάλων αφεντικών. Τέλος, ο μοιραίος τρίτος της δυναστείας των ημερών μας έχει κερδίσει επάξια, χωρίς καμιά αμφισβήτηση, τον τίτλο του μεγάλου καταστροφέα της χώρας. Έτσι, συνολικά, η οικογένεια προσέφερε μεγάλες υπηρεσίες στους αυθέντες της καπιταλιστικής Ελλάδας και ξένους και ενάντια στον ελληνικό λαό. Είναι γνωστά και τα έργα του τρίτου της δυναστείας, σε συνεργασία με τον... διεθνώς γνωστόν και μη εξαιρετέο Ντομνίκ Στρος Καν, που μυστικά συναποφάσισαν, την είσοδο της χώρα μας στο ΔΝΤ, την καταστροφή της και την εισβολή έτσι του ΔΝΤ στην Ευρώπη...

Από τις εκδόσεις
ΔΡΟΜΩΝ

στα βιβλιοπωλεία

Μπορείτε να το
προμηθευτείτε
και στα γραφεία της
Εργατικής
Δημοκρατίας

Αντιμέτωπο με την λαϊκή οργή το αστικό καθεστώς Στροβιλίζεται προς την ακυβερνησία

Η επεισοδιακή ψήφιση του δεύτερου μνημονίου στη Βουλή, η επικύρωση της συμφωνίας για την νέα δανειακή σύμβαση από το EuroGroup, οι υπουργικές αποφάσεις και οι νόμοι που ακολούθησαν, το κερδοφόρο, για τους μεγάλους δανειστές ομολογιούχους, «κούρεμα» του δημοσίου χρέους (PSI) και όλες οι άλλες συνακόλουθες κυβερνητικές ρυθμίσεις, ποδοπατούν βασικές κατακτήσεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Η εφαρμογή τους θα συνθλίψει το εργατικό και λαϊκό βιοτικό επίπεδο και θα πνίξει ολόκληρη την κοινωνική ζωή μέσα στην γενικευμένη φτώχεια, την εξαθλίωση και την ανεργία. Αποτελούν ένα σοβαρό χτύπημα σε βάρος της εργατικής τάξης, των εργαζομένων και ολόκληρης της κοινωνίας.

Από την άλλη, όμως, το γιγάντωμα της λαϊκής οργής που αυτά προκάλεσαν, είχε διαλυτικές συνέπειες πάνω στο αστικό πολιτικό καθεστώς και τα κόμματά του, και έδωσε στις ελληνικές εξελίξεις μια ξέφρενη μονοσήμαντη κοινωνική, οικονομική και πολιτική ρευστότητα. Μέσα σ' αυτή αναδύονται όλες οι βαθιές ταξικές και ασυμβίβαστες κοινωνικές αντιθέσεις, που διαπερνούν από γεννησιμιού της την ελληνική αστική κοινωνία, αναδύονται επικίνδυνα, ορμητικά και ανεξέλεγκτα στην επιφάνεια της καθημερινότητας, δυναμιτίζουν την δυνατότητα εφαρμογής της κατάπτυστης αντεργατικής απάνθρωπης συμφωνίας και πυροδοτούν εντελώς απρόβλεπτες πολιτικές και κοινωνικές αρνητικές συνέπειες για το εκμεταλλευτικό καθεστώς.

Ταυτόχρονα, οι αποφάσεις του Eurogroup και οι όροι που επέβαλλε στην ελληνική δανειακή σύμβαση, ξεπερνούν τα όρια του ελληνικού προβλήματος και σκιαγραφούν το νέο «μοντέλο» «Ευρωπαϊκής Ένωσης» που θέλουν να επιβάλλουν τα ισχυρότερα ιμπεριαλιστικά επιτελεία σε βάρος ολόκληρης της ευρωπαϊκής εργατικής τάξης και των υπόλοιπων εκμεταλλευομένων, για πιο σκληρή εκμετάλλευση και ακόμα μεγαλύτερη λαϊκή εξαθλίωση, σύμφωνα με τις ανάγκες του ευρωπαϊκού κεφαλαίου για μεγαλύτερα ποσοστά κέρδους. Σηματοδοτούν την αμετάκλητη πορεία του μηχανισμού της ιμπεριαλιστικής λυκοσυμμαχίας (Ε.Ε.) προς σκληρότερες αντιθέσεις και ανταγωνισμούς, διαλυτικές μεταλλάξεις και συγκλονιστικές κοινωνικές αναταράξεις.

Συμφωνία εξόντωσης λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων

Οι περιχαρείς δηλώσεις του δοτού πρωθυπουργού Λ. Παπαδήμου και του Υπ. Οικ. Ε. Βενιζέλου και τα μηνύματα «αισιοδοξίας» που έστειλαν, με αφορμή τις αποφάσεις του Eurogroup για την νέα εργατοκτόνα δανειακή σύμβαση, πηγάζουν, πρωτίστως, από την λαϊκή και κοινωνική χρεοκοπία που κατάφεραν, για λογαριασμό του ελληνικού και ολόκληρου του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, σε βάρος των πολύχρονων και με αιματηρούς αγώνες κερδισμένων εργατικών και λαϊκών κατακτήσεων και δευτερευόντως με την πρόσκαιρη αποφυγή της «ανέλεγκτης χρεοκο-

πίας» του ελληνικού καπιταλισμού και της αποβολής του από το ευρώ, (που απειλούσε να προκαλέσει η πιθανή στάση πληρωμών στις 19 Μάρτη -πέρα λήξης ελληνικών ομολόγων).

Η τελευταία αποτέλεσε περισσότερο το πρόσημο της τραγικής, αν και γελοιογραφικής, «θριαμβολογίας» τους παρά την αληθινή αιτία της. Οι βαριές συνέπειες που η «σύμβαση» αυτή θα έχει πάνω στην ελληνική οικονομία και την «εθνική κυριαρχία», (με την επιβάρυνση του δημοσίου χρέους με 130 δις ευρώ επιπλέον, με την επιβολή μηχανισμών επιτροπείας και επιτήρησης και ειδικού λογαριασμού εξασφάλισης πληρωμής των δανειακών τόκων και των οφειλόμενων ομολόγων τρεις μήνες πριν την λήξη τους και κυρίως με την πιστοποίηση από κάθε πλευρά αναποτελεσματικότητας και αποτυχία των αποφασισμένων μέτρων και όσων επιπλέον νέων έρχονται), κάθε άλλο παρά «θριαμβολογίες» δικαιολογούν, ακόμα και από τους δουλικούς εκφραστές της ελληνικής και ευρωπαϊκής κεφαλαιοκρατίας που συμμετέχουν και στηρίζουν την κυβέρνηση του Μαύρου Μετώπου.

Είναι χαρακτηριστικά τα σχόλια διακεκριμένων αστών οικονομολόγων, και αρθρογράφων δημοσιογραφικών εντύπων διεθνούς εμβέλειας, για την νέα δανειακή συμφωνία που αποφασίστηκε στις Βρυξέλλες τα ξημερώματα της Δευτέρας 20/2/2012.

«Η Ελλάδα βρίσκεται σε καθεστώς χρεοκοπίας... και η τελευταία συμφωνία των Βρυξελλών κάθε άλλο παρά αποτελεί «διάσωση» για την Ελλάδα, καθώς... ενισχύει έναν φαύλο κύκλο ύφεσης και επιδείνωσης του χρέους της χώρας...» (Ρουμπίνι, στην Ημερησία 21/2/12).

«Το νέο πρόγραμμα για την Ελλάδα δεν είναι αξιόπιστο και δεν πρόκειται να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο...» (Πολ Κρούγκμαν, στην ίδια, 21/2/2012).

«Το σχέδιο για ριζική αναδιάρθρωση της Ελλάδας εντός του ευρώ είναι ουτοπικό.. οι έλληνες κρατούνται όμηροι τραπεζών οι οποίες θέλουν να διασφαλίσουν πως το χρήμα θα ρέει από τα πακέτα στήριξης όχι στην Ελλάδα, αλλά στα δικά τους θησαυροφυλάκια...» (Βέρνερ Ζιν, επικεφαλής του γερμανικού ινστιτούτου IFO, στην ίδια 21/2/12)...

Πύρρεια η νίκη της κεφαλαιοκρατίας

Η κυβέρνηση του Μαύρου Μετώπου, με πρωτεργάτες τον πρωθυπουργό Λ. Παπαδήμο και τον υπουργό Οικονομικών-Αντιπρόεδρο Ε. Βενιζέλο και με κολαούζους τους αρχηγούς και τα στελέχη των κομμάτων του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. που στηρίζουν την κυβέρνηση, «κατάφεραν» να ψηφιστεί από την πλειοψηφία της Βουλής (με 199 ψήφους) το νέο μνημόνιο, να δημοσιουργήσουν το νομοθετικό πλαίσιο που χρειαζόνταν για να ρίξουν ταφόπλακα πάνω σε στοιχειώδη μισθολογικά, συνταξιοδοτικά και άλλα κοινωνικά δικαιώματα και κατακτήσεις της εργατικής τάξης και να ανοίξουν το δρόμο για τέτοια φτώχεια και εξαθλίωση των εκμεταλλευομένων της ελληνικής κοινωνίας που πολλοί φτάνουν να την συγκρίνουν με τις ημέρες της γερμανικής κατοχής του 1940.

Το κόστος, όμως, που είχε αυτή η επιτυχία τους πάνω στο πολιτικό καθεστώς ήταν αρκετά

μεγάλο. Ήταν μια «ματωμένη» πύρρεια νίκη...

Πρώτον, το περιεχόμενο του νέου μνημονίου φούντωσε την εργατική και λαϊκή οργή και άπλωσε άγρια αγανάκτηση σε όλα τα στρώματα των εκμεταλλευομένων. Η τεράστια αντικυβερνητική εργατική - λαϊκή συγκέντρωση των εκατοντάδων χιλιάδων εκμεταλλευομένων, (εκτιμάται ότι ξεπέρασε τις 500.000), που εξελίχθηκε στην Ομόνοια και μπροστά στη Βουλή το βράδυ της Κυριακής που ψηφίζονταν το μνημόνιο, ήταν η εκδήλωση αυτής της διάχυτης λαϊκής κοινωνικής οργής. Και όπως η προηγούμενη, της 20ης Οκτωβρίου 2011, καθόρισε το γκρέμισμα της κυβέρνησης Παπανδρέου, έτσι και αυτή σηματοδότησε τα στενά έως ανύπαρκτα περιθώρια της δοτής κυβέρνησης Παπαδήμου να υλοποιήσει τις απάνθρωπες αντεργατικές αποφάσεις της.

Δεύτερον, σαν συνέπεια και του προηγούμενου, η συνοχή του κυβερνητικού Μαύρου Μετώπου του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΛΑΟΣ έσπασε. Ο Καρατζαφέρης, τρομαγμένος από την κατάρρευση της επιρροής του που κατέγραφαν οι δημοσκοπήσεις, απέσυρε την υποστήριξή του από την κυβέρνηση, και το Μαύρο Μέτωπο έμεινε πια ραγισμένο, ακόμα πιο ευάλωτο στην λαϊκή οργή..

Τρίτον και σαν απόρροια της λαϊκής οργής, 45 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, αρνήθηκαν να πειθαρχήσουν και να ψηφίσουν το μνημόνιο, (και 2 του ΛΑΟΣ να μην το ψηφίσουν), προκαλώντας την μαζικότερη διαγραφή βουλευτών από τις κοινοβουλευτικές τους ομάδες, φέρνοντας τα κυβερνητικά κόμματα αντιμέτωπα με την διάλυση, καταρρακώνοντας κάθε υπόλειμμα δύναμης που διέθετε η κυβέρνηση και τα κόμματα που την στηρίζουν, ανοίγοντας τεράστιες τρύπες στο πολιτικό καθεστώς της κεφαλαιοκρατίας, υποχρεώνοντάς τους να ανακινώσουν, με κρύα καρδιά και αρκετή καθυστέρηση, εκλογές στα στις αρχές Μαΐου.

Όσο κι αν, οι ηγέτες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, προσπαθούν, τώρα, να μαζέψουν τα σπασμένα και να εντάξουν ξανά, στην κοινοβουλευτική τους δύναμη, αυτούς που οι ίδιοι διέγραψαν, δεν κατάφεραν να αποφύγουν το παραπέρα θρυμμάτισμα με την δημιουργία 2 νέων αστικών κομμάτων...

Πως λοιπόν θα εφαρμόσουν τα μέτρα του μνημονίου και της συμφωνίας του Eurogroup; Τώρα αναγκάζονται να επεξεργάζονται σενάρια συμμετοχής σε μια νέα «κυβέρνηση συνεργασίας» της προσφερόμενης να παρέχει κυβερνητικές υπηρεσίες ΔΗΜΑΡ του Φ. Κουβέλη...

Οι ηγεσίες της Αριστεράς σε κοινοβουλευτική ρέμβη

Κι όμως, το ραγισμένο και αδύναμο Μαύρο Μέτωπο, η ξεχαρβαλωμένη δουλική κυβέρνηση του τραπεζίτη Παπαδήμου, συνεχίζει να κυβερνάει για λογαριασμό των κεφαλαιοκρατών, να διαφεντεύει την ζωή των εργαζομένων και όλων των εκμεταλλευομένων της ελληνικής κοινωνίας και να τους καταδικάζει στην φτώχεια, την ανεργ-

στη σελίδα 9...

... από τη σελίδα 8

γία και την εξαθλίωση. Όχι γιατί έχει κάποια δύναμη...

Η διάσπαση, η ανοργανωσιά και η έλλειψη συντονισμού των δυνάμεων του εργατικού κινήματος. Ο έλεγχος των εργατικών συνδικαλιστικών οργανώσεων από τις ενδοτικές κυβερνητικές και καθεστωτικές εργατοπατρικές φατρίες του γραφειοκρατικού συνδικαλιστικού μηχανισμού... Οι προκάτ αναποτελεσματικοί «αγώνες» τουφεκίες στον αέρα... Όλα αυτά, εξανεμίζουν την λαϊκή αγανάκτηση και αποδυναμώνουν την εργατική τάξη και τους διασπασμένους αγώνες της...

Σ' αυτή την διαδικασία, καταλυτικός είναι ο ρόλος των ηγεσιών των κοινοβουλευτικών κομμάτων της αριστεράς. Που, αν και μιλάνε στο όνομα των συμφερόντων των εργατών, του λαού και των εκμεταλλευόμενων, μένουν αυτιστικά προσπλωμένες στις κοινοβουλευτικές τους προσδοκίες. Προβάλλοντας την άνοδο των εκλογικών ποσοστών τους ως το μοναδικό ουσιαστικό τρόπο στάσης απέναντι στην αντιλαϊκή επίθεση του κεφαλαίου, αρνούνται συστηματικά να αναλάβουν κάθε δράση για την οργάνωση και την ενιαία πάλη της εργατικής τάξης, για το Ενιαίο Εργατικό Ταξικό Μέτωπο. Αποφεύγουν κάθε ουσιαστική οργανωμένη και σχεδιασμένη ενιαία πολιτική και κοινωνική δράση των εργαζομένων που ξεφεύγει από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και θα οδηγούσε στην ανατροπή της κυβέρνησης και του καθεστώτος.

Ακόμα και η ηγεσία του ΚΚΕ, που συγκριτικά με τις ηγεσίες της υπόλοιπης αριστεράς, υπερθεματίζει σε εκκλήσεις και αναφορές για οργάνωση και ανάπτυξη των εργατικών αγώνων, πάντα καταλήγει στο ίδιο σημείο. Ψηφίστε ΚΚΕ για να λυθούν όλα τα προβλήματα...

Οι ηγεσίες αυτές έχουν προσαρμόσει τους προγραμματικούς στόχους των κομμάτων τους στα «διορθωτικά» όρια «εκσυγχρονισμού» του αστικού εκμεταλλευτικού καθεστώτος. Η κάθε μια, με το δικό της διαφορετικό τρόπο, διακηρύσσει την απάτη πως θα μπορούσε τάχα το καπιταλιστικό καθεστώς, χωρίς να ανατραπεί, να «εκσυγχρονιστεί» σε «καλύτερο» και «δημοκρατικότερο», πιο «ανθρώπινο» με λιγότερη εκμετάλλευση!...

Ιδιαίτερα οι ομογάλακτες από τον σταλινισμό συμβιβαστικές ηγεσίες της ΔΗΜΑΡ και του ΣΥΝ, διανθίζουν τα παραμύθια αυτά με άλλα, ακόμα πιο επικίνδυνα. Υποστηρίζουν την δήθεν δυνατότητα της «Ευρωπαϊκής Ένωσης», αυτής της ιμπεριαλιστικής λυκοσυμμαχίας, να μετασχηματιστεί σε «φιλολαϊκή», σε «Ευρώπη των λαών». Ταυτίζοντας, λαθραία, τον αντεπαναστατικό ληστρικό μηχανισμό του ευρωπαϊκού κεφαλαίου με την αναγκαία Ενωμένη Ευρώπη και καλλιεργώντας το παραπλανητικό και εγκληματικό ψέμα στους εργαζόμενους ότι αυτή μπορεί τάχα να υπάρξει πάνω στις βάσεις του σάπιου και αποσυντιθέμενου καπιταλισμού.

Αλλά και η ηγεσία του ΚΚΕ, παρά τις σωστές διαπιστώσεις με τις οποίες, τον τελευταίο χρόνο, γεμίζει τις σελίδες του «Ριζοσπάστη» -για το αδύνατο της μεταρρύθμισής του καπιταλισμού, για την ανάγκη ανατροπής του, για τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της Ε.Ε.- οι καταληκτικές πολιτικές θέσεις της, για «αντιμονοπωλιακό προσανατολισμό», «λαϊκή εξουσία» και «λαϊκή οικονομία», απενεργοποιούν και αναιρούν τους βασικούς ανατρεπτικούς αντικαπιταλιστικούς προσανατολισμούς που στα λόγια διακηρύσσει...

Ο καπιταλισμός «διορθώνεται» μόνο με την σοσιαλιστική ανατροπή του

Σε αντίθεση με τις ενέσεις αισιοδοξίας και τα προπαγανδιστικά επικοινωνιακά τρικ και, στα οποία καταφεύγουν κυβέρνηση, ΜΜΕ και τα υπόλοιπα καθεστωτικά επιτελεία, για να «ηρεμήσουν» την αυξανόμενη λαϊκή οργή, η εξέλιξη της ελληνικής, της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης έχει μια αμετάκλητη πορεία βαριάς επιδείνωσης, ανεξάρτητα από τις όποιες περιστασιακές «ανακάμψεις» ή επιβραδύνσεις που ίσως καταφέρουν να πετύχουν με τα βαριά αντεργατικά μέτρα αύξησης των ποσοστών κέρδους του κεφαλαίου. Μια πορεία που καθορίζεται κυρίως όχι από τις διαχειριστικές πολιτικές των κυβερνήσεων αλλά από την δομική αδυναμία του καπιταλιστικού συστήματος να κρατήσει σε λειτουργία και να αναπτύξει τις τεράστιες παραγωγικές δυνάμεις που το ίδιο έχει δημιουργήσει.

Η επιβίωση αυτού του ξεπερασμένου ιστορικά εκμεταλλευτικού συστήματος της ατομικής ιδιοκτησίας, είναι συνυφασμένη με τον εξοντωτικό περιορισμό των οικονομικών και κοινωνικών κατακτήσεων των εκμεταλλευόμενων, με την οικονομική αποσύνθεση, την φτώχεια, την εξαθλίωση της κοινωνίας. Η σωτηρία του αστικού πολιτικού καθεστώτος, από τις έντονες ταξικές συγκρούσεις και τις αναπόφευκτες κοινωνικές και πολιτικές αναταραχές -που η ίδια η κρίση του αναγεννάει και φουντώνει- απαιτεί την σύνθλιψη των δημοκρατικών πολιτικών δικαιωμάτων. Επιβάλλει την όλο και μεγαλύτερη απογύμνωση της αστικής κοινοβουλευτικής ψευδοδημοκρατίας από τα ελάχιστα εναπομείνοντα τυπικά «δημοκρατικά» χαρακτηριστικά της, την όλο και εντονότερη ανάδειξη του πραγματικού της περιεχομένου, της δικτατορίας του κεφαλαίου.

Η πραγματικότητα αυτή του αποσυντιθέμενου ιμπεριαλιστικού καπιταλιστικού συστήματος, που οι εκμεταλλευόμενες μάζες την βιώνουν με τραγικό τρόπο καθημερινά σε ολόκληρο τον πλανήτη, σε ανεπτυγμένες και καθυστερημένες χώρες, μικρές και μεγάλες, καταδεικνύει την ψευτιά, την απάτη και την ουτοπία όλων όσων υποστηρίζουν την μεταρρύθμιση του καπιταλισμού σε ένα «δημοκρατικότερο» «εκσυγχρονισμένο» «πιο ανθρώπινο» σύστημα. Που διαδίδουν ότι θα τον «διορθώσουν» με «ικανότερες», «δημοκρατικότερες» και πιο «λαϊκές» κυβερνήσεις. Που ισχυρίζονται ότι με «αντιμονοπωλιακή πολιτική» θα τον κάνουν να λειτουργήσει χωρίς μονοπώλια, γυρίζοντάς τον πίσω, στο ανταγωνιστικό του στάδιο. Που καλλιεργούν την αυταπάτη ότι μέσα από τον ψευδοδημοκρατικό κοινοβουλευτισμό θα «διορθώσουν» τον αντιδραστικό του αντεργατικό κρατικό μηχανισμό προς «λαϊκή» κατεύθυνση.

Η πραγματικότητα αυτή κάνει πλέρια και αδιαφορήσιμα καθαρό ότι ο μόνος τρόπος για να απαλλαχθεί η εργατική τάξη, το σύνολο των εκμεταλλευόμενων και ολόκληρη η κοινωνία από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και όλες τις καταστροφικές συνέπειες της αποσύνθεσής της, είναι η ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και του πολιτικού του καθεστώτος (της αστικής ψευδοδημοκρατίας). Είναι η κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της, η διάλυση του αστικού κρατικού μηχανισμού και το χτίσιμο του εργατικού συμβουλευτικού κράτους, η κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας πάνω στα μέσα παραγωγής, η κοινωνικοποίησή

τους, ο σχεδιασμός ολόκληρης της οικονομικής λειτουργίας με βάση τα εργατικά και κοινωνικά συμφέροντα, κάτω από την διοίκηση και τον έλεγχο των ίδιων των εργαζομένων, η σοσιαλιστική αναδιοργάνωση της οικονομίας και ολόκληρης της κοινωνίας.

Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο για Κυβέρνηση Εργατών και φτωχών αγροτών

Η επερχόμενη μεγάλη ταξική σύγκρουση και εκτεταμένη κοινωνική και πολιτική αναταραχή, στην οποία αναπόφευκτα οδηγούν οι καθημερινές εξελίξεις, θα καθορίσει τους νικητές και τους νικημένους και θα διαμορφώσει για μεγάλο διάστημα την τύχη των οικονομικών κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και ολόκληρης της κοινωνίας.

Για άλλη μια φορά η ιστορία και η κοινωνική πραγματικότητα κραυγάζει ότι η υπόθεση της υπεράσπισης των εργατικών δικαιωμάτων και της ίδιας της απελευθέρωσης της εργατικής τάξης και ολόκληρης της κοινωνίας είναι υπόθεση των ίδιων των εργατών. Σωτήρες για τους εργαζόμενους δεν υπήρξαν, δεν υπάρχουν ούτε και θα υπάρξουν ποτέ. Η ζωή και το μέλλον τους, μαζί και ολόκληρης της κοινωνίας, θα κριθεί στο πεδίο της ταξικής πάλης από το βαθμό οργάνωσης, ηγεσίας και προγράμματος που διαθέτει η κάθε τάξη.

Αντίθετα από την υποταγή, στους σικέ κοινοβουλευτικούς «κανόνες» της αστικής ψευδοδημοκρατίας, να απαιτήσουμε και να επιβάλλουμε τον συντονισμό και την συνεργασία όλων των δυνάμεων της αριστεράς, των οργανώσεων του εργατικού και λαϊκού κινήματος για την καθημερινή οργάνωση της πάλης ανατροπής της κυβέρνησης του Μαύρου Μετώπου, για την κοινή αξιοποίηση των επερχόμενων εκλογών από ένα Μέτωπο της Αριστεράς με κεντρική διεκδίκηση την εγκαθίδρυση κυβέρνησης εργατών και φτωχών αγροτών. Που βασιζόμενη πάνω στους ίδιους τους εργαζόμενους και σε ένα νέο κρατικό μηχανισμό των εργατικών συμβουλίων, θα προχωρήσει άμεσα στην μονομερή διαγραφή του δημόσιου χρέους, στην ακύρωση της αντεργατικής νομοθεσίας των μνημονίων και κάθε προηγούμενης, στην αποδέσμευση της χώρας από την λυκοσυμμαχία του ιμπεριαλιστικού μηχανισμού της «Ευρωπαϊκής Ένωσης», στην έξοδο από το ευρώ, στην εθνικοποίηση χωρίς καμιά αποζημίωση των τραπεζών και του χρηματοοικονομικού συστήματος, στην δημιουργία μιας μόνο Κρατικής Τράπεζας, στην απαλλοτρίωση χωρίς καμιά αποζημίωση και κοινωνικοποίηση όλων των βασικών μονάδων παραγωγής και όσων επιχειρήσεων κλείνουν ή αρνούνται να λειτουργήσουν, στον σχεδιασμό ολόκληρης της οικονομικής λειτουργίας κάτω από τον έλεγχο των ίδιων των εργαζομένων, στην δυναμική πάλη για διάλυση της «Ευρωπαϊκής Ένωσης» και για την οικοδόμηση των Ενωμένων Σοσιαλιστικών Πολιτειών της Ευρώπης.

Σταθάτος Χάρης

Αποσπάσματα από άρθρο δημοσιευμένο ολόκληρο στο site της Εργατικής Δημοκρατίας 9/3/2012 με τον ίδιο τίτλο.

Πάνω από μισό εκατομμύριο νοικοκυριά δεν πλήρωσαν, ως τώρα, το χαράτσι στη ΔΕΗ

ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΠΑΛΕΨΕΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΡΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

Μέσα στο μήνα Φλεβάρη που μόλις πέ-
ρασε, τα ραδιοηλεκτρονικά δίκτυα μετέδω-
σαν στα γρήγορα και οι εφημερίδες έγραψαν στα
φιλά, ότι «πάνω από 500χιλιάδες πολίτες, δεν
πλήρωσαν στη ΔΕΗ το γνωστό χαράτσι για τα
ακίνητα,» το ονομαζόμενο «έκτακτο ειδικό τέλος»
που σοφίστηκε και επέβαλε η Πασοκική συμμο-
ρία των Παπανδρέου-Βενιζέλου με τον θρασύ-
τατο εκβιασμό διακοπής της ηλεκτροδότησης σε
όσους δεν πληρώσουν !!

Να όμως που παρ' όλη την εκστρατεία κατα-
τρομοκράτησης, «περισσότεροι από 500χιλά-
δες» αγνόησαν τις απειλές, αρνήθηκαν να
υποταχθούν στο ληστικό νόμο της ληστρικής
συμμορίας και δεν πήγαν να πληρώσουν το συγ-
κεκριμένο χαράτσι, είτε επειδή δεν είχαν, είτε
επειδή δεν θέλουν να το πληρώσουν. Αντέ-
δρασαν θαρραλέα στον ωμό εκβιασμό!

Και επιμένουν να μην το πληρώνουν, παρά
τις «διευκολύνσεις» που θέσπισαν στο μεταξύ οι
φωστήρες του υπουργείου. Αντίθετα, οι απεί-
θαρχοι μάλλον αυξάνουν!

Έτσι, η ψευτοσοσιαλιστική κυβερνητική συμ-
μορία, μαζί με τους συνεταίρους της (Σαμαρά-
Καρατζαφέρη)βρέθηκαν αντιμέτωποι με ένα δύ-
σκολο και επικίνδυνο πρόβλημα: να απαιτή-
σουν την εφαρμογή του νόμου και να
διακινδυνεύουν την έκρηξη η να υποχωρή-
σουν; Μέσα στο καταχείμωνο, το να αποφασί-
σουν την διακοπή της ηλεκτροδότησης σε
περισσότερο από μισό εκατομμύριο νοικοκυριά,
θα ήταν μια πραγματική τρέλα. Για αυτό και
αναζήτησαν την πιο ανώδυνη συγκαλυμμένη
υποχώρηση.

Ενώ λοιπόν ο μηχανισμός της ΔΕΗ συνέχισε
να τυπώνει και να ταχυδρομεί τους λογαρια-
σμούς με τις απειλητικές προειδοποιήσεις, το
υπουργείο οικονομικών σπεύδει ξαφνικά και
δίνει εντολή να παραταθεί ο χρόνος αποπληρω-
μής των απλήρωτων χαρατσιών, άλλες 40μέρες
(τις 80τις έκανε 120).Κι όχι μόνο αυτό. Ταυτό-
χρονα ανακοίνωσε ότι ετοιμάζει τροπολογία του
φορομνημονιακού νόμου, ώστε την απόφαση για
κάθε διακοπή της ηλεκτροδότησης να μην την
παίρνει η ΔΕΗ, αλλά το ίδιο το υπουργείο σε
συνεργασία με τις Εφορίες. Με άλλα λόγια, όσα
δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστόρια. Η
δύσκολη υπόθεση των ανείσπραχτων χαρατσιών
ουσιαστικά ρίχτηκε στις ελληνικές καλένδες!

Στην πραγματικότητα, δηλαδή, το μισό και
πλέον εκατομμύριο νοικοκυριά (κάπου δύο εκα-
τομμύρια λαός) η ανυπακοή τους, ανάγκασαν
τους συνεταίρους του μαύρου ληστικού
μετώπου να κάνουν πίσω με την ουρά στα
σκέλη, σαν φοβισμένα σκυλιά! Κι' έγινε ακόμα
μια φορά φανερό ότι οι εργαζόμενοι και ο λαός
έχουν την δύναμη να ακυρώσουν όλα τα χαρά-
τσια και τους φορομνημονιακούς νόμους της κεφα-
λαιοκρατικής ακρίδας!

Ήταν επομένως ανάγκη ζωτική για ολόκληρο
το εκμεταλλευτικό σύστημα, να δοθεί στο γεγο-

νός αυτό όσο το δυνατό μικρότερη δημοσιότητα.
Όπως ακριβώς και έγινε! Το σύνολο των καθε-
στωτικών Μ.Μ.Ε φρόντισαν να μην ασχολη-
θούν με το αγκαθερό αυτό κοινωνικο-πολιτικό
ζήτημα της μαζικής απείθειας. Το έκαναν μια
απλή καθημερινή είδηση. Και το έβαλαν στο αρ-
χείο.

Το εκπληκτικό όμως είναι ότι την ίδια σχεδόν
στάση κράτησαν και κρατάνε ως τώρα, και οι
παρατάξεις της αριστεράς, οι κινήσεις και οι
πρωτοβουλίες, που είχαν δραστηριοποιηθεί
ενάντια στα χαράτσια, η κάθε μια με τον δικό
της τρόπο! Ανταγωνιστικά και όχι ενωτικά,
όπως θα έπρεπε.

Σώπασαν όλοι, την ώρα ακριβώς που έπρεπε
να μιλήσουν ακόμη πιο δυνατά, να αναδείξουν
την έμπρακτη αντίσταση, να εξηγήσουν την τε-
ράστια σημασία της και να καλέσουν ολόκληρο
το λαό να ακολουθήσει το παράδειγμα των νοι-
κοκυριών που περιφρόνησαν τον νόμο, απαι-
τώντας αγωνιστικά στην άμεση κατάργησή του!

Περιέργως(τρόπος του λέγειν) ουδείς μιλάει,
ούτε και γράφει για το ακανθώδες αυτό γεγονός!
Κανένα κανάλι καμία εφημερίδα, καμία συνδι-
καλιστική οργάνωση και κανένα κόμμα, δεν το
έκρινε πρόπον η σκόπιμο να προβάλλει το στρα-
πάτσο της βάρβαρης αυτής πολιτικής της κυβέρ-
νησης του μαύρου μετώπου! Κανείς τους δεν
θέλησε, ως τώρα, να ψάξει και να πει πόσο «πε-
ρισσότεροι» από 500χιλιάδες είναι αυτοί που
αψήφησαν τις φοβέρες και αρνούνται να πλη-
ρώσουν το χαράτσι, εφ' άπαξ η με δόσεις και
μάλιστα μέσα στο καταχείμωνο; Είναι 550χιλιά-
δες η κι ακόμη περισσότεροι; Αυξάνει ο αριθμός
τους, από μήνα σε μήνα η μειώνεται; Τι θα
έπρεπε να κάνουν οι οργανώσεις και τα κόμματα
του εργατικού και λαϊκού κινήματος, για να ενι-
σχυθεί και να οργανωθεί η ανυπακοή αυτή των
φτωχών νοικοκυριών, με στόχο την ακύρωση
με στόχο την ακύρωση των φορομνημονιακών
νόμων και των χαρατσιών όλων των ειδών;

Άφθονες αντιμνημονιακές κορώνες εκφω-
νούνται και ακούγονται καθημερινά όλο αυτό το
διάστημα μέσα στο θέατρο της βουλής και έξω
από αυτό.

Αλλά για το αγωνιστικό μήνυμα που εκπέ-
ψανε πάνω από μισό εκατομμύριο εργατικά και
λαϊκά νοικοκυριά και για την ανάγκη να ενθαρ-
ρυνθεί και να δυναμώσει το κίνημα αυτό της
ανυπακοής, οι αντιμνημονιακοί προφέσορες(δε-
ξιοί και αριστεροί) σωπαίνουν, όπως και οι αν-
τιμνημονιακοί του μαύρου μετώπου!

Αφήνουν έτσι όλο το περιθώριο, στη κυβέρ-
νηση του μαύρου μετώπου και στη τρικόκα, να
μαγειρεύουν νέους τρόπους αναγκαστικής εί-
σπραξης των ληστικών χαρατσιών, με την λε-
γόμενη «μεταρρύθμιση» των φορολογικών που
μελετάνε στα σκοτεινά παρασκήνια.

Μόνο ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του
ΚΚΕ, στις 16 Φλεβάρη (στη διάσκεψη των προ-
έδρων της βουλής) ζήτησε για μια ακόμη φορά

να οριστεί ημερομηνία συζήτησης για τις προ-
τάσεις νόμου που έχει καταθέσει το ΚΚΕ, από
τον Δεκέμβρη του 2011, για τους ανέργους και
τα χαράτσια.

Κι' όπως έγραψε ο «Ριζοσπάστης»: «Στη πρό-
ταση νόμου για τα χαράτσια προβλέπεται η ανα-
δρομική κατάργησή τους» Και πρόσθεσε: «η
κυβέρνηση καθυστερεί σκόπιμα την συζήτηση»
αυτών των προτάσεων». («Ριζοσπάστης»
17/2/12)

Χωρίς αμφιβολία η κυβέρνηση του μαύρου
μετώπου προτιμάει να τρενάρι κι αν μπορεί να
αποφύγει εντελώς μια συζήτηση για τα καυτά
αυτά προβλήματα. Γεννιέται, ωστόσο, το διπλό
ερώτημα: τι είναι εκείνο που αναγκάζει την ηγε-
σία του ΚΚΕ να περιμένει παθητικά την διεξα-
γωγή της συζήτησης που σκόπιμα βέβαια
αναβάλλεται Και τι ελπίζει άραγε να βγάλει από
αυτή τη συζήτηση, παραπάνω από μερικούς,
ίσως, επιπλέον ψήφους που μπορεί να πάρει;

Είναι φανερό, πιστεύουμε ότι η ηγεσία του
ΚΚΕ, εκτός από αυτές τις κοινοβουλευτικές δρα-
στηριότητες της, ταυτόχρονα και πάνω από όλα,
θα έπρεπε να πρωτοστατεί, καθημερινά, στην
ανάδειξη, την οργάνωση και το δυνάμωμα του
κινήματος ανυπακοής των εργατικών και λαϊ-
κών μαζών που δεν θέλουν και αρνούνται να
πληρώσουν τα χαράτσια.

Πράγμα που σημαίνει ότι οι οργανώσεις του
ΚΚΕ, της ΚΝΕ και του ΠΑΜΕ, μαζί με το σύν-
θημα: «δεν πληρώνουμε κανένα χαράτσι» είχαν
και έχουν χρέος να καλέσουν όλες τις οργανώ-
σεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος, σε
κοινό μαζικό αγώνα ενάντια στα χαράτσια, για
την κατάργηση όλων των φορομνημονιακών
νόμων του μαύρου μετώπου, που ληστεύουν
διπλά και τριπλά τα πεσοκομμένα μεροκάματα,
τις συντάξεις, τους μισθούς και τα ισχυρά λαϊκά
εισοδήματα.

Ν. Σκαραμαγκά Δυστυχώς δεν φαίνεται να έχουν πάρει κανένα μάθημα

Ενώ η αραβο-γερμανική εργοδοσία του ναυπηγείου Σκαραμαγκά, που «σνομπάρισε» την συνάντηση με τη διοίκηση του σωματίου, συνεχίζει, με νέες (6/4/2012) ανακοινώσεις της να μιλάει για την εφαρμογή της εκ περιτροπής εργασίας μια (1) ημέρα την εβδομάδα. Και ενώ ο υπουργός Αβραμόπουλος μιλάει με μπερδεμένα μισόλογα μέσω κάποιων «ανακοινώσεων τύπου» του υπουργείου. Το προεδρείο του ΔΣ του σωματίου του ναυπηγείου φαίνεται να ζει σε άλλον κόσμο και να μην συνειδητοποιεί

την κρισιμότητα της απειλής για το ναυπηγείο και τη δουλειά των εργαζομένων.

Αυτοϊκανοποιημένο και αφιονισμένο με τις όντως αγωνιστικές συγκεντρώσεις των εργαζομένων που έγιναν έξω από τα γραφεία της διεύθυνσης (5/4/2012) και το υπουργείο Ανάπτυξης (6/4/2012), παραβλέπει εντελώς το γεγονός ότι και οι δύο αυτές συναντήσεις δεν έδωσαν απολύτως τίποτα. Και όχι μόνο αυτό.

Στην ανακοίνωση που ο πρόεδρος και ο Γ.Γ του ΔΣ κυκλοφό-

ρησαν (6/4/2012), προβάλλουν ως «λύση» «να υλοποιηθεί ο Νόμος 3885/10» (δηλαδή η κατάπτυστη συμφωνία του Βενιζέλου)!!

Με την αυταπάτη και την κοροϊδία ότι η «σωτηρία» βρίσκεται στο να «συνεχιστούν και παραδοθούν τα Υποβρύχια» εναποθέτουν την τύχη και το μέλλον των εργαζομένων του ναυπηγείου σ' αυτό ακριβώς που ολοκλήρωσε την καταστροφή!!

Στην ίδια την ανακοίνωση, με ακατανόητη αφέλεια, το συνολικό ζήτημα της τύχης του ναυπηγείου, η ιδιοκτησιακή του μορφή και το σχήμα της λειτουργίας του, αυτά δηλαδή που έχουν ήδη μπει καυτά στη σκηνή των εξελίξεων, αυτοί, σαν στρουθοκάμηλοι, το μετατοπίζουν «σε δεύτερο χρόνο». Υποστηρίζοντας βέβαια και σ' αυτό το ζήτημα λύσεις («Ενιαίος Φορέας Ναυπηγικής Βιομηχανίας» των ιδιωτών) με κύριο άξονα τους εργοδότες και το δικαίωμά τους να καταλυστούν τα ναυπηγεία!

Αν και στο χείλος της καταστροφής, το προεδρείο του ΔΣ και η παράταξή τους (ΠΑΣΚΕ) επιμένει να συνεχίζει αυτό που έκανε μέχρι τώρα και που ευθύνεται για την συνεχή αποθράσυνση των εργοδοτών και κυβέρνησης και για την σημερινή άθλια κατάσταση. Συνεχίζει να «ψάχνει» «λύσεις» που να μην δυσαρεστούν τους τυχαράστους εργοδότες και τους υπουργούς, να ελπίζει στις διαδρομικές και παρασκηνιακές διαβουλεύσεις, στα παρακάλια, στις αναμονές, στις υπεκφυγές και τις καθυστερήσεις.

Αν και φαρισαϊκά, στην ανακοίνωση τους λένε: «Δεν υπάρχει πλέον χρόνος για αναμονή και καθυστερήσεις. Το να κερδίζουμε χρόνο ή να βάζουμε τα προβλήματα κάτω από το χαλί δεν κερδίζει κανείς. Τα επικοινωνιακά παιχνίδια πλέον γυρνάνε μπουμέραγκ...», στην πραγματικότητα είναι ακριβώς αυτό που οι ίδιοι κάνουν και συνεχίζουν να κάνουν.

Δυστυχώς, ακόμα και τώρα, μπροστά στο χείλος της καταστροφής, φαίνεται ότι δεν έχουν πάρει κανέναν μάθημα.

Όπως έχουν δείξει τα γεγονότα, η πολιτική αυτή δεν πρό-

κειται να δώσει καμιά λύση εκτός από την καταστροφή. Αν δεν θέλουν να συμβάλουν στο κλείσιμο των ναυπηγείων και στο χάσιμο της δουλειάς των εργαζομένων πρέπει τώρα αμέσως, όσο είναι ακόμα καιρός, να την εγκαταλείψουν.

Να αναλάβουν, μαζί με όλες τις παρατάξεις του ναυπηγείου, σε Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, να οργανώσουν και να κινητοποιήσουν τους εργαζόμενους ώστε να πάρουν στα χέρια τους το ναυπηγείο (που η εργοδοσία κλείνει).

Αντί να ζιτάνε την εφαρμογή της καταστροφικής «συμφωνίας» του ν 3885/10, και να παρακαλάνε τους εργοδότες και τους υπουργούς, να σπληρθούν στην οργάνωση και την κινητοποίηση των εργαζομένων, να συγκαλέσουν άμεσα Έκτακτη Γενική Συνέλευση που να αποφασίσει την οργανωμένη ΚΑΤΑΛΗΨΗ του ναυπηγείου ζητώντας την άμεση απαλλοτρίωση και εθνικοποίηση του, χωρίς καμιά αποζημίωση στους αραβο-γερμανούς λπότες, με επαναλειτούργια όλων των τμημάτων του και όλους του εργαζόμενους.

Αντί να ελπίζουν για ανάπτυξη στον «Ενιαίο Φορέα» των ιδιωτών, να έρθουν άμεσα τώρα σε επαφή με τους εργαζόμενους και τις οργανώσεις τους, όλων των ναυπηγείων της χώρας, (μαζί φυσικά και της Ζώνης), και σε Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο να διεκδικήσουν τον Ενιαίο Εθνικοποιημένο Δημόσιο Ναυπηγοεπισκευαστικό Φορέα.

Μόνο αυτή τη γλώσσα, των αποφασιστικών δυναμικών και οργανωμένων εργατικών κινητοποιήσεων μπορούν να καταλάβουν οι αδιάστακτοι εργοδότες και οι υπουργοί τους.

Αυτά τα ζητήματα που το προεδρείο της «Τρίαινας» τα βλέπει σε «δευτερο χρόνο», τα έχει βάσει μπροστά και άμεσα η ίδια η πραγματικότητα. Δεν επιδέχονται καθυστέρηση. Δεν μπορούν να κρυφτούν κάτω από κανένα χαλί. Από αυτά εξαρτιέται τώρα η σωτηρία του ναυπηγείου.

7/4/2012

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΩ ΜΟΥ ΧΡΩΣΤΑΝΕ ΠΟΛΛΑ!

Προς την Διεύθυνση της ΔΕΗ Περιστερίου

**Η ηλεκτροδότηση είναι αναφαίρετο δικαίωμά μου!
ΟΧΙ άλλες απειλές! Δεν χρωστάω, μου χρωστάνε!**

Συμπολίτες, φοροεισπράκτορες της ΔΕΗ,

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, δεν χρωστάω στην ΔΕΗ ούτε μισό ευρώ. Πλήρωσα κανονικά, πριν λήξουν, όλους του λογαριασμούς κατανάλωσης που μου στείλατε μέχρι σήμερα. Δεν έχετε επομένως κανένα δικαίωμα να με απειλείτε με διακοπή της ηλεκτροδότησης!

Το «χαράτσι» που επέβαλαν αυθαίρετα οι φορομπήχτες της παράνομης κυβέρνησης δεν το πλήρωσα και δεν θα το πληρώσω! Πρώτον, επειδή, στην ηλικία των 76 χρόνων, η πετσοκομμένη και διαρκώς λπστευόμενη σύνταξή μου (η οποία είναι το μοναδικό εισόδημά μου) δεν επαρκεί για τις βιοτικές μου ανάγκες! Και δεύτερον, επειδή αρνούμαι να πληρώνω οποιαδήποτε αυθαίρετα χαράτσια για ένα διαμέρισμα 50 μ2 (ηλικίας 35 χρόνων) στο τριτοκοσμικό Περιστερί. Διαμέρισμα που αγόρασα με στεγαστικό δάνειο, επιδοτούμενο από την Εργατική Κατοικία, και για το οποίο πληρώνω στην τράπεζα κάθε μήνα 400 ευρώ!

Κατά συνέπεια, δεν χρωστάω αλλά μου χρωστάνε και μάλιστα πολλά! Δούλεψα από 12 χρονών και βγήκα στην σύνταξη στα 70 χρόνια μου! Από που λοιπόν αντλούν το δικαίωμα να μου ψαλιδίζουν την ισχνή σύνταξή μου και από πάνω να μου επιβάλλουν λπστρικά, απάνθρωπα και αντισυνταγματικά χαράτσια, οι υπηρέτες των τοκογλύφων και όλων των κηφώνων που λπστεύουν με κάθε τρόπο τον εργαζόμενο λαό;

Σας το έχω δηλώσει άλλη μια φορά και το επαναλαμβάνω: Δεν θα υποκύψω στην λπστρική αυθαιρεσία των αυτόκλητων εθνοσωτήρων! Κι αν τολμήσετε να στείλετε να μου κόψουν το ρεύμα δεν θα μείνω με τα χέρια σταυρωμένα!! Ούτε και θα τους κάνω την χάρη να αυτοκτονήσω!!

5 Απρίλη 2012
Παναγιώτης Ελ. Δούμας

Σ.Σ. : Επιστολή που έστειλε ο σ. Δούμας Π. στην διοίκηση της ΔΕΗ Περιστερίου σε απάντηση των επανειλημμένων απειλών για διακοπή της ηλεκτροδότησης επειδή δεν πλήρωσε το χαράτσι για τα ακίνητα

Το ναυπηγείο Σκαραμαγκά στο χείλος της καταστροφής

Με μια «Ανακοίνωση - Πρόσκληση» (29/3/2012) προς το σωματείο «Τρίαίνα» των εργαζομένων στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά, η διεύθυνση της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΑΕ» ζήτησε «**διαβουλεύσεις για εισαγωγή συστήματος εκ περιτροπής απασχόλησης**» στα ναυπηγεία, επικαλούμενη την «**μυθδική δραστηριότητα πλέον της εταιρείας σε εκτέλεση έργων και παραγγελιών χωρίς διαφανή προοπτική επανάρξης δραστηριοτήτων στο άμεσο μέλλον που να δικαιολογούν η να κατοχυρώνουν τις σημερινές θέσεις εργασίας**» και την «**ζοφερή προοπτική σαν συνέπεια της ύφεσης που πλήττει την Ελληνική οικονομία**» και εντελώς ξεδιάντροπα και θρασύτατα «**γνωστοποιεί**» την «**καθιέρωση της εκ περιτροπής εργασίας για μια (1) ημέρα την εβδομάδα**» από την 18 Απριλίου 2012!

Η εξωφρενική αυτή απόφαση στην πραγματικότητα αποτελεί ενέργεια διάλυσης και κλεισίματος του ναυπηγείου και πετάει στο δρόμο τους εργάτες του.

Δύο ακριβώς χρόνια, (από τον Απρίλη του 2010), μετά την υπογραφή της επαίσχυντης συμφωνίας που υπέγραψε ο σημερινός αρχηγός του ΠΑΣΟΚ Ε. Βενιζέλος, (τότε ως υπουργός Εθν. Άμυνας της κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου) αναδεικνύονται με τραγικό τρόπο οι ψευτιές και οι διαβεβαιώσεις, που αράδιαζε με την γνωστή ευγλωττία του, για την δήθεν σωτηρία του ναυπηγείου και της δουλειάς των εργαζομένων με την συμφωνία αυτή.

Ο μεγαλόσχημος Βενιζέλος με τους υπυπουργούς του και τον πρωθυπουργό του (Γιωργάκη), έβαλαν την Βουλή να ψηφίσει μια συμφωνία με την οποία χάρισαν το ναυπηγείο Σκαραμαγκά στους αραβογερμανούς επενδυτές «τους». Τους δώρισαν εκατοντάδες εκατομμύρια που ζητούσαν για δουλειές που δεν έκαναν και τους προπλήρωσαν άλλα τόσα (450) για παραγγελίες που ποτέ δεν έκαναν ούτε και έχουν σκοπό να κάνουν. Με την κατάπτυστη αυτή συμφωνία τους, ακρωτηρίασαν το ναυπηγείο από το εμπορικό του τμήμα. Το μετέτρεψαν σε παράρτημα της γερμανικής πολεμικής βιομηχανίας και το περιόρισαν αυστηρά σε στρατιωτικές δραστηριότητες. «**Νομιμοποίησαν**» την απάτη των γερμανών με το τροχαίο υλικό και το πέταμα στο δρόμο των 200 εργαζομένων του. Και, ταυτόχρονα, υπέσκαψαν φανερά το μέλλον και την ύπαρξη ολόκληρου του ναυπηγείου και των υπόλοιπων εργαζομένων του! Επιδεινώνοντας, έτσι την μακροχρόνια καταστροφική πολιτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ που οδήγησε στην αποκρατικοποίησή του, στην παράδοσή του στα νύχια των γερμανών επενδυτών, στην σταθερή υποβάθμιση και συρρίκνωσή του, στην σημερινή απειλή πλήρους διάλυσής του.

Σ' αυτή την πορεία μεγάλο και ουσιαστικό ρόλο διαδραμάτισε η γραφειοκρατία του κρα-

τικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ) που έλεγχε το σωματείο «Τρίαίνα». Που αντί για την οργάνωση και κινητοποίηση των εργαζομένων ενάντια στην καταλήστευση του ναυπηγείου και την υπονόμευση των κατακτήσεων και των ταξικών συμφερόντων, είχε αναλάβει την τιθάσευσή τους και την υποταγή τους στα εκάστοτε σχέδια των «φίλιων» υπουργών και κυβερνήσεων, μαζί και των εργοδοτών.

Η σημερινή αποθράσυνση της αραβογερμανικής εργοδοσίας -που με την «εκ περιτροπής εργασίας» της μιας (1) ημέρας την εβδομάδα, βάζει την τελευταία πινελιά στο έργο καταστροφής του ναυπηγείου και των εργαζομένων- οφείλεται κατά κύριο λόγο στην πολιτική και την τακτική που ακολούθησε ως τώρα και η σημερινή πλειοψηφία της διοίκησης του σωματείου Τρίαίνα (ΠΑΣΚΕ ΔΑΚΕ).

Μια πολιτική και μια τακτική ατέρμονου διαλόγου, υπόγειων διαβουλεύσεων, συνεχών υποχωρήσεων και παθητικής αναμονής. Μια πολιτική και τακτική ταξικής συνεργασίας, συμφιλίωσης και εργασιακής «ειρήνης», όπως την βλέπουμε καθαρά να διατυπώνεται στα δύο τελευταία κείμενα του Δ.Σ. που παραθέτουμε (Ανακοίνωση και Επιστολή της Τρίαίνας 3/4/2012).

Χρειάστηκε να φτάσουμε στο χείλος του γκρεμού, για να αναγνωρίσει, η πλειοψηφία του Δ.Σ. του σωματείου, ότι η ενέργεια αυτή της εργοδοσίας αποτελεί άμεση απειλή για κλείσιμο του ναυπηγείου και πέταμα των εργαζομένων στο δρόμο. Και να αποφασίσει, επιτέλους, να κάνει έστω και μια ελάχιστη κίνηση κινητοποίησης.

Στις 4 Απρίλη 2012, στη διάρκεια της συνάντησης με την διεύθυνση της εταιρείας, το προεδρείο του σωματείου, κάλεσε τους εργαζόμενους σε κινητοποίηση έξω από τα γραφεία. Κάλεσμα που είχε άμεση ανταπόκριση και καθολική συμμετοχή με έντονη αγωνιστική διάθεση. Και αποφάσισε για τις 5 Απρίλη 4ωρη στάση εργασίας και πραγματοποίηση διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο Εθν. Άμυνας.

Οι ενέργειες αυτές βέβαια, όσο αναγκαίες κι αν ήταν, δεν φτάνουν για να έχουν από μόνες τους κανένα αποτέλεσμα. Πρέπει να συνοδευτούν αμέσως από μια κλιμάκωση οργανωμένων κινητοποιήσεων και κυρίως από μια οργανωμένη δράση για την άμεση προετοιμασία να περάσει το ναυπηγείο στα χέρια των εργαζομένων.

Ο δρόμος της οργανωμένης και δυναμικής μαζικής κινητοποίησης των εργαζομένων, κλιμακούμενη όσο χρειάζεται ήταν και είναι ο μοναδικός τρόπος για την ανατροπή των καταστροφικών σχεδίων της εργοδοσίας και των εργατικών κατακτιήσεων.

Το Δ.Σ. του σωματείου πρέπει να εγκαταλείψει τον λήθαργο στον οποίο είχε αφεθεί. Να

εγκαταλείψει την πολιτική της ταξικής συνεργασίας του συμβιβασμού και της «συνεννόησης» που αποθρασύνουν όλο και περισσότερο τους εργοδότες.

Απέναντι στα απαράδεκτα και διαλυτικά εκβιαστικά σχέδια της αδίστακτης εργοδοσίας η μόνη προοπτική που μπορεί να σώσει το ναυπηγείο και τις δουλειές είναι η συγκροτημένη και μεθοδευμένη ανάπτυξη απ' όλες τις δυνάμεις και παρατάξεις του σωματείου ενός κοινού αγώνα για την οργάνωση και κινητοποίηση όλων των εργαζομένων.

Να συγκληθεί αμέσως έκτακτη Γενική Συνέλευση όλων των εργαζομένων. Και με πρόταση του Δ.Σ. να αποφασίσει απέναντι στην απειλή της εργοδοσίας για κλείσιμο του ναυπηγείου να αντιπαραταχθεί η κατάληψή του από τους οργανωμένους, από το σωματείο, εργαζόμενους. Κάθε λογική «συνεννόησης» και συνεργασίας με την εργοδοσία, λογική που εμπεριέχεται στην πολιτική της πλειοψηφίας του Δ.Σ. του σωματείου, όπως εκφράζεται στα κείμενα της Ανακοίνωσης και την Επιστολής του που αναδημοσιεύουμε, δεν θα εμποδίσει τους εργοδότες να υλοποιήσουν τα καταστροφικά τους σχέδια.

Η πρόταση της «Εργοστασιακής Επιτροπής» (ΠΑΜΕ) για «**απεργιακές κινητοποιήσεις, καθημερινές, με σχέδιο και πρόγραμμα**» παρ' ότι φαντάζει αγωνιστική στην πραγματικότητα είναι κενού περιεχομένου. Τι αποτέλεσμα μπορεί να έχει μια απεργία σ' ένα εργοστάσιο που στην ουσία δε λειτουργεί; Πως θα υποχρεωθεί σε υποχώρηση από τα συγκεκριμένα αντεργατικά του σχέδια ο εργοδότης από απεργίες όταν δεν υπάρχει καθόλου παραγωγή;

Για άλλη μια φορά οι υπεύθυνοι της «Εργοστασιακής Επιτροπής» κινούνται πίσω από την κατάσταση. Στην ουσία, οι προτάσεις τους δεν διαφέρουν ως προς το αποτέλεσμα με τις αστείες προτάσεις εκείνου του μέλους του ΔΣ που πρότεινε ως τρόπο αντιμετώπισης της εργοδοτικής επίθεσης κλεισίματος του ναυπηγείου με ταξιδάκι "διαμαρτυρίας" στις Βρυξέλες!!

Στην συγκεκριμένη κατάσταση και μέσα στις σημερινές συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στο ναυπηγείο, **η μόνη αποτελεσματική μέθοδος δράσης που μπορεί να αναχαιτίσει το κλείσιμο και την διάλυση είναι το Ενιαιο Εργατικό Μέτωπο όλων των παρατάξεων και των δυνάμεων του ναυπηγείου με σκοπό την οργάνωση και τον αγωνιστικό συντονισμό των εργαζομένων για την κατάληψη του ναυπηγείου, για να περάσει στα χέρια των εργαζομένων, στην προοπτική της εθνικοποίησής του και του ενιαίου εθνικοποιημένου ναυπηγοεπισκευαστικού φορέα.**